רשות השידור

פ ר ו ט ו ק ו ל
ישיבת הוועד המנהל
תל אביב, רדיו קול ישראל
יום ראשון, כד' אדר תשע"ב - 18/3/2012

נוכחים

חברי הוועד המנהל: אמיר גילת - יו"ר רשות השידור
אסתי אפלבאום
יעקב בורובסקי
יואב הורוביץ
יעקב נווה

מוזמנים: דוד חיון
יוני בן מנחם - מנכ"ל רשות השידור
זליג רבינוביץ
אודי ירושלמי
מיקי מירו
חנה מצקביץ
תומר קרני
צבי צימרמן
ערן הורן
אלישע שפיגלמן
לינדה בר
רונן ברקה
אברהם פרחי
שרית אריסון
רבקה

היו"ר, אמיר גילת: אני פותח את הישיבה. באחד הדיונים הבאים אנחנו נדון בנושא של הסכמי השכר, הוועד המנהל עוד לא נחשף להסכמי השכר, העברתי לכם במייל כבר בשבוע שעבר מפאת גודש החומר את כל הסכמי השכר כדי שיהיה לכם מספיק זמן לקרוא אותם לקראת דיון בנושא. זאת הערה ראשונה. הערה שניה, היום אנחנו את מרבית הישיבה נקדיש לנושא של שפ"מ, הם יבואו בעצמם אבל לפני כן יש כמה דברים שגם עלו בוועדת ביקורת שאנחנו נדבר על זה לפני שהם יציגו את התוכנית שלהם ורק נשחרר קודם את יואב שמנוגד עניינים בנושא שפ"מ.

יואב הורוביץ: אנחנו ערב תחילת הרפורמה, ב-1.4, תתקן אותי אם אני טועה, אנחנו אמורים לחתום על הסכם המימון עם האוצר ואנחנו צריכים להיות ערוכים מבחינת המבנה הארגוני והניהולי שלנו ליישם את הרפורמה ולדאוג לזה שהיא קורית. בעבר היו פה בעלי תפקידים שמילאו את התפקיד הזה לאורך גם המגעים שהתנהלו עם האוצר, כרגע זה לא קיים, אני מבקש שאנחנו ננהל דיון שכותרתו מה התפקיד שאנחנו בדיוק מחפשים, מה הכפיפויות הנדרשות, האם אנחנו רוצים פרוייקטור או אנחנו רוצים מישהו פנימי, מה הכשירויות של אותו בן אדם ובסיומו של התהליך הזה הייתי רוצה שגם הלשכה המשפטית תלווה אותנו כדי שאנחנו, מכיוון שאנחנו, אני לא רוצה להגיד, אנחנו לא יוצרים שום דבר חדש אבל חשוב מאוד שההליך יהיה תקין ואנחנו נעשה את הדברים במידה הנכונה, אז שהלשכה המשפטית תלווה אותנו ושתיתן לנו את גבולות הגזרה אבל כמובן בסופו של יום ההנהלה והמנכ"ל הם אלה שצריכים, אלה שהחובה עליהם ליישם את הרפורמה ולכן הייתי רוצה שננהל את הדיון הזה פה, כל חברי הוועד המנהל שיגידו את דעתם, עמדתם ובזמן קצר ככל שניתן לעשות את זה בצורה תקינה שאנחנו נמנה את בעל התפקיד הזה, יהא אשר יהא, ונצא לדרך, אנחנו כרגע ב-18 וב-1 לחודש צריכים כבר ליישם את הרפורמה.

היו"ר, אמיר גילת: אני מסכים עם הדברים שלך, אני רק רוצה לחדד את הסוף, שאלת הזמן היא פה קריטית כי אנחנו במרחק של ימים אחדים כנראה ואני מקווה מיישום הרפורמה, ועדת הכלכלה והחינוך, ועדה משותפת, אישרה

בשבוע שעבר לקריאה שניה ושלישית את חוק רשות השידור שהוא אחד הנדבכים המרכזיים בדרך להתנעה, הסכם המימון אנחנו תיכף נקבל דיווח, נמצא בהליכים וכל המטרה היא שב-31.3, אני מעדיף להגיד את התאריך הזה על ה-1.4 בגלל הקונוטציות, יחתם הסכם המימון שהוא מתג ההתנעה של הרפורמה ובהחלט חסר לנו כרגע מישהו שירכז את הנושא הזה, הייתי קורא לזה מנהל הרפורמה והטמעת המבנה הארגוני החדש, משום שיש פה את שני המהלכים שהם שזורים אחד בשני, גם הרפורמה עצמה על כל נדבכיה וגם הנושא של המבנה הארגוני החדש. אני חושב שאם מישהו רוצה להתייחס לפרמטרים הנדרשים, חנה את רוצה לעזור לנו, אנחנו רוצים להגדיר קודם מה הכישורים הנדרשים.

<u>חנה מצקביץ:</u> מה שאני חושבת זה שאתם קודם כל צריכים להגדיר לעצמכם אם זה מישרה בתוך המערכת או שזה משהו זמני, הנושא של הרפורמה זה סיפור של שנים, אז אם אתם רוצים משהו קבוע. מאיזה תחום הוא יבוא, מה הכשירויות שלו, האם זה מישהו שמתמצא בכוח אדם, שהוא מומחה בכוח אדם או בדברים אחרים, האם יהיו לו עובדים תחתיו, מה הכפיפויות, מה הקשר שלו עם מנהלים אחרים ולפי זה צריך להחליט איך לקבל את הבן אדם.

<u>יעקב בורובסקי:</u> אני רוצה להבין לפני זה, יואב, למי התכוונת, התכוונת להנהלה או התכוונת לוועד המנהל בדילמה שהצגת.

<u>יואב הורוביץ:</u> אני ארחיב. מכיוון שהתהליך הזה של, לכאורה ההנהלה בימים כתיקונם, אני חושב שההנהלה, זה כלי שההנהלה צריכה לייצר כדי שהיא תוכל ליישם את הרפורמה. רק מה, מכיוון שיש פה רפורמה והרפורמה היא מאוד מקיפה ואני חושב שהיא מטילה על כולנו אחריות שהיא אחריות לא פשוטה, אנחנו צריכים ככל שיש לנו עמדה להיות שותפים, אמיר אומר שאת זה צריך לעשות המנכ"ל ואני סומך עליו בענין הזה, אבל להביע את עמדתנו בדיון הזה, לראות שיש את הכלים הראויים לבצע את הרפורמה - - -

<u>יעקב בורובסקי:</u> למי כלים, להנהלה או לנו לפיקוח?

<u>יואב הורוביץ:</u> להנהלה.

<u>יעקב בורובסקי:</u> אז מה ההנהלה אומרת?

יוני בן מנחם: אני רוצה להגיד כמה מילים. אנחנו כבר, אני כבר הקמתי צוות רפורמה, עשינו כבר ישיבה אחת, הצוות הזה יתכנס באופן שבועי ואם יהיה צורך אפילו פעמיים בשבוע, גם שלחנו לכם את - - -

יעקב בורובסקי: הוא מורכב מבעלי תפקידים או מאנשים?

יוני בן מנחם: הוא מורכב מבעלי תפקידים שכוללים את סמנכ"ל כספים, את הלשכה המשפטית, מנהל כוח אדם - - -

יעקב בורובסקי: מנהלים גם?

יוני בן מנחם: גם המנהלים, בוודאי, בהמשך, זאת היתה רק ישיבה ראשונה, כדי שנוכל ליישם את זה במדיות. אבל ברור שצריך פה מישהו שיפקח ויפעיל את הצוות הזה ויוודא, כי המנכ"ל יש לו עוד כמה דברים לעשות חוץ מהדבר הזה, אני הייתי רוצה למנות לתפקיד הזה איש אמון שלי, אני מתייחס אל זה כאל מישרת אמון, אני מבקש שגם אתם תתייחסו לזה כמישרת אמון של המנכ"ל כדי שהוא יוכל לבצע את המדיניות שלי ביישום הרפורמה, זה פול טיים ג'וב, זה צריך להיות תפקיד, אם אנחנו מדברים על קריטריונים, מדברים על רפורמה שתיקח כחמש שנים אז זה צריך להיות לכמה שנים, ברור, וזה חייב להיות אדם שמכיר את המערכת היטב, את כל המדיות, אדם שיש לו הבנה בכוח אדם, שיכול להיות בקשר עם הוועדים, עם האגודות השונות, ליישם את הרפורמה בצורה חלקה יותר, אלה הקריטריונים שאני רואה מול עיני - - -

יואב הורוביץ: אתה יכול להרחיב בנושא הוועדים, למה החשיבות גדולה?

יוני בן מנחם: החשיבות היא גדולה מכיוון, אני עשיתי שיחות עם העובדים, היום עוד היה לפני הוועד המנהל שיחה עם כל מערכת תל אביב, עשינו מפגשים עם הרדיו ועם הטלוויזיה, עם כל העובדים ועולות הרבה שאלות והרבה בעיות, אנחנו כבר רואים שעולות הרבה שאלות והרבה בעיות שקשורות לפרישה, שקשורות לפיטורין ואנחנו צריכים מישהו שמכיר היטב את הנושא הזה מלמטה, מהשטח מלמטה - - -

יעקב בורובסקי: למה זה ענין לוועד המנהל, למה אתה לא יכול לעשות את זה כמנכ"ל.

יוני בן מנחם: אני לא ביקשתי ועד מנהל.

היו"ר, אמיר גילת: חבר הוועד המנהל יואב הורוביץ הציע הצעה לדיון ואנחנו דנים בזה.

יעקב בורובסקי: אני שואל למה אנחנו צריכים להתערב להנהלה איך היא נערכת - - -

יוני בן מנחם: אני לא ביקשתי שתתערבו, אני רק מציג את עמדתי.

יעקב בורובסקי: אני שואל את יואב, לא אותך, אני רוצה להבין למה צריך להיות דיון בוועד המנהל איך המנכ"ל נערך ליישם את הרפורמה. יש קושי עם זה יש איזה שהיא בעייתיות?

יואב הורוביץ: לא שאני רואה, אנחנו נמצאים כרגע ב-18.3 והייתי רוצה שההנהלה, אני כחבר הוועד המנהל ואנחנו כחברי הוועד המנהל רוצים שהנושא הזה יסתיים, אנחנו נמצאים כבר בזמנים אחרונים, מחר בבוקר יתנו לנו את המפתחות ויתחיל הליך ואתה צריך לוודא שיש את הכלים הראויים לעשות את זה ואם המסקנה של הדיון הזה זה שהמנכ"ל וההנהלה הקיימת רוצים לטפל בזה, עוד פעם אני אומר, באופן - - -

יעקב בורובסקי: רוצה ויכולה.

יואב הורוביץ: רוצה ויכולה ועושה את זה בדרך הראויה, אז אני יותר מאשמח וצריך לעשות את זה, אבל צריך ליישם את זה לאלתר.

היו"ר, אמיר גילת: אני רשמתי פה יוני בדיוק את אותם דברים.

יעקב בורובסקי: אני קטעתי את יוני, פשוט לא הבנתי מה אתם רוצים בדיון.

היו"ר, אמיר גילת: תיכף נגיע לזה. לכן אני אומר ככה, מבחינתי אני גם רואה פה את נושא האמון, רשמתי את זה בראש וראשונה, הכרות עם רשות השידור ובתשובה לשאלתך חנה, כפי שהמנכ"ל אמר, אני גם חושב שזה תפקיד ארוך

טווח, הרפורמה אנחנו מדברים עליה חמש שנים, אין טעם להחליף את הסוסים באמצע - - -

אסתי אפלבאום: דרך אגב בכל הארגונים העיסקיים יש תפקיד של מנהל שינויים וכל תפקידי מנהלי השינויים זה מינימום 3-4 שנים.

היו"ר, אמיר גילת: אני הייתי מוסיף פה גם קשר עם המוסדות, מעין איש קשר בין המוסדות להנהלה לגבי כל נושא יישום הרפורמה, יכולת הנעת עובדים וכמו שאתה אמרת גם קשר עם ארגוני העובדים, שוב לאור המרכיב הדומיננטי שלהם באגודות.

יעקב בורובסקי: אני אגיד שלושה משפטים. א' זה לא ענין משפטי, בהנחה שמדברים על שינוי במבנה ארגוני, אני גם לא הבנתי שלזה מכוון, מה שאני מבין, ההנהלה אומרת, אני נערכת בצורה המיטבית, אני צריכה לייחד אדם או צוות או לא חשבו מה, זה מה שאני מבין - - -

יוני בן מנחם: כן.

יעקב בורובסקי: הם יפעלו מכוח המנכ"ל, לא תהיה להם סמכות - -

חנה מצקביץ: זאת שאלה, אם יפעלו מכוח המנכ"ל או יפעלו מעצמם.

יעקב בורובסקי: אני רוצה להבהיר, אנחנו לא ממציאים עכשיו משהו אחר, הם יפעלו מכוח המנכ"ל, באופן הכי תיאורטי שבעולם, לוקחים אדם, שולפים אותו, שהוא איש אמון, שהוא איש עם ידע, שהוא איש ככה, שהוא איש ככה, שולפים אותו מהעיסוק העכשווי שלו ואומרים לו, לתקופה הנראית לעין אתה עושה את הרפורמה עבור המנכ"ל, בשם המנכ"ל ומכוח המנכ"ל.

יוני בן מנחם: עבור רשות השידור, זה לא עבור המנכ"ל.

יעקב בורובסקי: לא, זה בדיוק ההבדל. אם זה עבור רשות השידור אז אנחנו מדברים על - - -

אלישע שפיגלמן: הוא כפוף למנכ"ל.

יוני בן מנחם: בכפוף למנכ"ל, עבור רשות השידור, זה לא ענין אישי שלי.

היו"ר, אמיר גילת: אתה לא עושה רפורמה בבית.

יוני בן מנחם: ברור שלא.

יעקב בורובסקי: אל תתבלבלו, אתם אומרים מישרת אמון ואחרי זה אתם אומרים שזה לא אישי. מישרת אמון היא אישית.

יוני בן מנחם: הרפורמה היא לא אישית, לא אמרתי שמישרת אמון היא לא אישית, הרפורמה היא לא אישית.

יעקב בורובסקי: לא, אני אומר, אם אתה לוקח אדם או צוות, שלושה אנשים, אתה מנטרל אותם מהעבודה השוטפת שלהם ואומר להם, חמישה אנשים, אתה אומר להם תשמעו, מכאן ואילך אתם צוות, אחד ייעוץ משפטי אחד כוח אדם אחד ככה אחד ככה, קודקוד, פועלים מטעמך. צוות משימה, זה מה שאתם אומרים, או שאתם אומרים, אני רוצה שינוי במבנה הארגוני, אני רוצה למנות משנה למנכ"ל לענייני רפורמה, זה משהו אחר. אם אנחנו בחלק הראשון אז אנחנו בחלק שהוא בחצר המלאה של המנכ"ל, מה הוועד המנהל יכול לייעץ לך, כל אחד כמיטב הבנתו, אם אנחנו בחלק השני, תגדירו על מה אתם מדברים. אם אנחנו בחלק השני אז אנחנו במקום אחר שצריך להגדיר במבנה הארגוני מה רוצים, מי רוצה, איזה תנאי סף.

יוני בן מנחם: אז אני אענה לך. אני רואה מול עיני את התפקיד הזה כמישרת אמון כמו שמילאה בעבר מיה גורן שהיתה מנהלת הרפורמה ואחרי זה אריה שקד ששקלאר לקח אותו - - -

יעקב בורובסקי: כ-נע"ת, נוסף על תפקיד.

יוני בן מנחם: כן, זה מה שאני רואה מול עיני.

יעקב בורובסקי: אז אתה אומר את אותם דברים, אתה אומר אני רוצה למנות אדם, צוות, לא חשוב, נוסף על תפקיד - - -

יוני בן מנחם: אדם.

יעקב בורובסקי: נוסף על תפקיד, שהוא מתוך המערכת, משחק, אני חושב שאנחנו צריכים לתת לך את בירכת הדרך, אתה יכול לקחת אדם, צוות, חמישה אנשים, אני לא יודע איך עושים את זה עם אדם בודד אבל נניח שאפשר

לעשות את זה עם אדם בודד, וזה בסדר ואם הוא ירצה אחרי זה הוא יקבל עוד שלושה אנשים, רק צריך להגדיר לו מההנהלה למטה מה רוצים ממנו, מה תפקידו ומה הוא עושה. זה לא פוסח על התפקיד של הוועד המנהל שהוא שונה.

יואב הורוביץ: מה שאני מבקש זה שאם חברי מסכימים איתי, שיוני בהקדם האפשרי אתה גם תגדיר בבקשה את התפקידים, גם תגדיר את הכשירויות שאתה רואה ותציע - - -

יעקב בורובסקי: אין לו מה להציע, הוא ממנה.

יוני בן מנחם: אני ממנה אותו.

היו"ר, אמיר גילת: זה מישרת אמון שלו.

יואב הורוביץ: אני חוזר בי מהמילה מציע, אבל חשוב שהנושא יהיה כזה שהלשכה המשפטית, לעשות את זה בהליך שהלשכה המשפטית אומרת שאנחנו בגבולות גזרה נכונים של הליך וכן הלאה, אבל אנחנו צריכים שזה יהיה בהקדם.

יעקב בורובסקי: היא בתוך הצוות, הם צריכים להיות בתוך הצוות.

יוני בן מנחם: יש, מרסיה היא הנציגה.

יעקב בורובסקי: מרסיה, כוח אדם, סמנכ"ל, אולי צריך - - -

היו"ר, אמיר גילת: נדמה לי שהמנכ"ל רשאי למנות שתי מישורת אמון, לפי התקשיר.

יעקב בורובסקי: כן, אבל זה של יועצים.

היו"ר, אמיר גילת: לא.

יוני בן מנחם: שתי מישרות אמון בלי קשר ליועצים.

יעקב בורובסקי: יכול להיות שההגדרה צריכה להיות - - -

היו"ר, אמיר גילת: מישרת אמון מהמיכסה של המנכ"ל.

יעקב בורובסקי: אין בעיה, אתה לוקח אדם מכהן, אתה רוצה לבנות משהו עם מתח דרגה יותר גבוה, צריך לדבר בשמו, אם אתה רוצה לבנות מתח דרגה יותר גבוה אז תגיד אני לוקח אדם שמתח הדרגה שלו הוא זה, אד הוק צריך להגדיר לו ראש מינהלת רפורמה ולקבל אישור של הממונה על השכר, לעשות הליך

תקציבי וללכת. אתה לא רוצה כזה, אתה רוצה נניח את אחד מבעלי התפקידים המכהנים - - -

צבי צימרמן: אין צורך באישור הממונה על השכר.

יעקב בורובסקי: אין צור באישור, עוד יותר טוב.

יוני בן מנחם: כדי להעסיק אותו בחוזה אישי כן צריך אישור.

אסתי אפלבאום: אבל המינהלת הזאת צריכה תקציב משלה.

יעקב בורובסקי: ברור.

אסתי אפלבאום: וצריך להכניס את זה לתקציב.

יעקב בורובסקי: ברור, זה צריך להופיע בספר התקציב.

אסתי אפלבאום: מינהלת עם תקציב ליועצים, צריך פה פרישה ופנסיה - - -

יעקב בורובסקי: הכל הוא פועל יוצא של איך המנכ"ל רוצה להגדיר. אתה רוצה להוריד את האנשים מהעיסוקים, אם אתה עושה את זה נוסף על תפקיד, תחליט. יחד עם זאת הם תמיד פועלים מהכובע ומהכוח של המנכ"ל, אין להם סמכות סטטוטורית עצמאית אחרת אתה הולך לשינויים של מבנים ארגוניים וזה סיפור אחר.

אלישע שפיגלמן: אחרת יכולות להיות התנגשויות.

יעקב בורובסקי: נכון.

היו"ר, אמיר גילת: אז הנושא הזה סגור. הנושא הבא, חוק חופש המידע, בשבוע שעבר העליתי את זה מפאת קוצר הזמן, כפי שאתם יודעים יש בקשה לקבל את הפרוטוקולים לפי חוק חופש המידע של דיוני הוועד המנהל, אמרנו שנגבש את עמדתנו היום, המנכ"ל בינתיים גם ביקש ארכה בהגשת התשובה לפונים אבל גם הזמן הזה עובר, אז מבחינה עקרונית האם יש למישהו בעיה עם חשיפת כל הפרוטוקולים, האם אתם מעוניינים - - -

יואב הורוביץ: אני לא חושב שזה ראוי, אני מרגיש לא נוח עם זה. חנה, האם אנחנו חייבים, זה לא שאני מסתיר משהו, יש פה כמות אנשים, אבל השאלה אם אנחנו צריכים, לא יכולים לדבר בחופשיות לגמרי ואנחנו כל הזמן

צריכים, השאלה היא, אם תגידי לי אתה חייב לחשוף את זה אז אין פה שאלה בכלל, אבל אם את שואל אותי בעמדתי, אני מרגיש לא נוח שבדירקטוריון בכל רגע נתון זה יוצא לכולי עלמא וכולם מדברים ודנים בזה ואמרת ככה ואמרת אחרת ומוציאים דברים מהקשרם, זה לא נעים, זה הכל.

חנה מצקביץ: קודם כל יש כמה מגבלות, אנחנו התחלנו לעבור על הפרוטוקולים, יש שם דברים של הגנת הפרטיות, מדברים על אנשים, יש שם דברים שהם בגדר של סודות מסחריים, יש דברים נוספים, לשחרר את הפרוטוקולים כמו שהם אנחנו לא בעד אבל זה כמות מאוד גדולה ואנחנו יכולים לקבוע רק עקרונות ואנחנו לא יכולים לעשות את העבודה למרות שהתחלנו וניסינו, זה עומס מאוד גדול. למעשה זה מעורר שאלות ואני לא יודעת אם זה יעמוד, אם אנחנו נגיד שאנחנו ככלל לא רוצים לתת את הפרוטוקולים ויש לזה גם תקדימים שפעלנו אחרת, אז אפשר להעביר פרוטוקולים חלקיים, אפשר להשחיר דברים, אפשר להעביר אותם באופן חלקי, זאת לא בעיה. וגם אפשר כמובן להגיד שזאת כמות מאוד גדולה של עבודה וזה מצריך זמן ואני הייתי מבקשת שאולי דבר ראשון שהמנכ"ל יתן דחיה נוספת.

היו"ר, אמיר גילת: הוא ביקש כבר, לא?

יוני בן מנחם: לא, לא ביקשתי.

חנה מצקביץ: לא אישרת מכיוון שצריך לבדוק את הדברים ואנחנו כבר עומדים במגבלות הזמן.

דוברת: לאור ההסכם הם לא חוזרים בהם היוצרים - - -

חנה מצקביץ: אולי הם כבר לא עומדים על זה, אני לא יודעת.

יעקב בורובסקי: אני מציע, אי יש הסכם - - -

היו"ר, אמיר גילת: אז היום זה לא היוצרים ומחר זה מישהו אחר.

יעקב בורובסקי: לכן אני מציע להגיד שככלל אנחנו מאפשרים זכות עיון כאן, לא נותנים פרוטוקולים, זכות העיון תהיה על מחשב, היא תלווה באדם שבכל מקום שיש חשש גם לפגיעה בזכויות הפרט, בסודות מקצועיים, בנושאים שאנחנו רוצים ואפילו בהתבטאויות מסויימות, היא לא תאפשר. להביא לפה אדם שישב מול מחשב בזכות עיון, התיאבון מהר מאוד נעלם לאנשים, אני אומר לכם

שזה נעשה בכל מקום, אומרים לו זה הרבה, לא שולחים פרוטוקולים, לא נותנים להם, שום בית משפט לא יתן לנו לקבל החלטה שאנחנו פועלים בניגוד לחוק חופש המידע ולכן צריך להגיד, אתה רוצה, מאה אחוז, ביום, בשעה מאוד מסויימת, זה נעשה בכל המוסדות - - -

חנה מצקביץ: יש אחראי על חופש המידע, מונתה מישהי - - -

יעקב בורובסקי: ישנה בחורה של חוק חופש המידע, שהיא תשב מול הטוען והמבקש וכשהיא תגיד בעמוד הזה אני שומעת שצבי צימרמן מדבר על דוד חיון, אני מבקשת, את זה אתם לא תראו, זה הכל. יטען, ירצה לדעת בדיוק מה נאמר שם, שילך לבית משפט, זאת זכותנו להגיד לא. הסיכוי שאנשים יבואו וישבו פה ימים שלמים כדי לחפש את השורה הספציפית הוא נמוך. אם אתה תתחיל לספק את כל הפרוטוקולים - - -

יואב הורוביץ: אני מסכים איתך ואני אגיד יותר מזה, אני מבקש שדברים שקשורים, הרי ברור לכם שאני פנה לא מסתיר שום דבר, דברים שקשורים בי אני לא מוכן שבאופן אוטומטי יצאו החוצה. אני מחזק את מה שאתה אומר, ככל שזה, מחר בבוקר - - -

חנה מצקביץ: אל תגיד לנו, אנחנו לא נחליט בסופו של דבר, אנחנו יכולים להגיד מה החוק קובע.

היו"ר, אמיר גילת: אבל המשמעות היא שאתה צריך לעבור עכשיו על כל הפרוטוקולים במשך כשנה ולסמן את מה שאתה לא רוצה שמדבריך יצא החוצה.

יואב הורוביץ: אני מוסיף על מה שיעקב אמר, אתה יודע מה, לא מוסיף, מקבל את מה שיעקב אמר.

יעקב בורובסקי: שישבו פה, שיראו, העיניים כלות, הם לא רואים כלום.

צבי צימרמן: זה דו"ח הפרוטוקולים, יש מוסדות מסחריים שלא נותנים מאזנים ואצלנו - - -

חנה מצקביץ: אבל אנחנו גוף ציבורי.

יעקב בורובסקי: אתה גוף ציבורי, אנחנו רשות השידור - - -

צבי צימרמן: לפי מה שנמסר לי היא לא מוסרת את המאזן, היא מוסרת כמה שורות.

חנה מצקביץ: מפני שהיא גוף כלכלי ואולי הדברים - - -

אלישע שפיגלמן: סודות מסחריים אתה רשאי לא לתת.

יעקב בורובסקי: גם אנחנו לא מתמללים היום כל פרוטוקול.

חנה מצקביץ: אנחנו נקבל איזה ארכה, אתה תיתן לנו - - -

יעקב בורובסקי: תודיע שזכות העיון עומדת.

היו"ר, אמיר גילת: אם עוד לא שלחת את המכתב אז כבר אין טעם, שיבואו לעיין.

יעקב בורובסקי: תודיע שזכות העיון עומדת, שיבואו ויסתכלו. אני בטוח שהם לא יבואו אבל בכל זאת, אם הם רוצים שהאחראית על חוק חופש המידע תיצמד אליהם ובכל מקום שהיא תחשוב - - -

אלישע שפיגלמן: צריך להנחות אותה.

חנה מצקביץ: אנחנו ננחה אותה על פי החוק, יש כללים.

יעקב בורובסקי: בכל צריך להיות בתאום לפי לוח הזמנים של הגברת ולא לפי לוח הזמנים שלהם וקובעים להם לוח זמנים שהוא בין השעות, הם צריכים להגדיר מה הם רוצים, לא הכל, רוצים הכל, תשבו, ניתן להם מתחילת השנה.

אלישע שפיגלמן: אם תסתיר את הפרוטוקולים - - -

יעקב בורובסקי: אסור להשחיר, תן להם את זכות העיון, למה להשחיר, בנקודות מסויימות אתה משחיר.

היו"ר, אמיר גילת: ערן, עידכון רפורמה, הסכם המימון.

ערן הורן: ביום שלישי השבוע תהיה ישיבה ברמה של יועצים משפטיים, אנחנו ונציגים של החשב הכללי, אני מקווה שהנוסח של ההסכם למעט פרק הנדל"ן יסגר באקט הזה, אנחנו גם יושבים עם יהודה רווה כדי להתחיל ולגבש את הצד שלנו, אותו נספח נדל"ן שגבי שוחט נתן לעו"ד חיצוניים עדיין לא הגיע לעיוננו וזה כרגע צוואר הבקבוק.ב-28 לחודש יש ישיבה עם המנכ"ל אצל החשבת

הכללית שאליה ננתב, אם יהיו 4-3-2 נושאים במחלוקת כדי שאפשר יהיה לסגור את זה שם.

היו"ר, אמיר גילת: מה מפריד בינינו לבין החתימה, נתת תיאור של לוח הזמנים, עכשיו במהות איפה הפערים אם יש?

ערן הורן: פרק הנדל"ן שעוד לא ראינו, הסיפור של הפרוגרמה שמתקדמת לפי תוכנית העבודה אבל גם, על הקשקש מבחינת לוחות הזמנים, אני ביקשתי מהחשב הכללי שכבר בשבוע הבא יקבעו ישיבה כדי שהפרוגרמה תוצג לגבי שוחט אבל זה צריך להיות אחרי אישור הנהלה ואחרי שהפרוגרמה נמצאת אצלכם.

יוני בן מנחם: אני יושב מחר עם הפרוגרמטור כדי להאיץ את זה.

היו"ר, אמיר גילת: עוד משהו בנוגע למימון? הכל על מי מנוחות.

ערן הורן: לא, הכל בעבודה אינטנסיבית.

דוד חיון: השקט שלפני הסערה.

היו"ר, אמיר גילת: אני צופה שלקראת שעת השין יתחילו בעיות, אבל מבחינתך אתה לא רואה כרגע סיבה שזה לא יחתם ב-31.3.

דוד חיון: אין לך את הדבר הכי קריטי, אין לך את נספח הנדל"ן.

ערן הורן: נספח הנדל"ן הוא קריטי, בלי שראיתי אותו להגיד אם יש שם - - -

היו"ר, אמיר גילת: כי את כל שאר הדברים אתה מכיר מההיסטוריה.

ערן הורן: כל שאר הדברים - - -

יעקב בורובסקי: מי מכין את הנספח?

ערן הורן: גבי שוחט ומצידנו הוא יעבור ליהודה רווה ולאנשים שלנו.

היו"ר, אמיר גילת: אנא עדכן את הוועד המנהל אם יש איזה שהם סימנים, כמו שהיה בנושא של המתווה, שניכנס לתמונה במידת הצורך. מבחינת כוח אדם, דיברנו בישיבה קודמת של ועדת ביקורת על כך שאין לנו פילת וכפי שגם נקבע

פה אנחנו לא שוכרים שירותים חדשים בוודאי עד שיש רפורמה, עד שאנחנו יודעים בוודאות, אבל מבחינת היערכות של כוח אדם הרי זה המרכיב העיקרי.

יוני בן מנחם: אתם צריכים פה, גם שלחתי לכם סיכום, אני מקווה שהעברת את זה לחברי הוועד המנהל, של החלטות של צוות הרפורמה שהתכנס בשבוע שעבר, אנחנו צריכים שתאשרו תגבור למנהל כוח אדם, למר צימרמן, כי אנחנו צריכים להפעיל ארבע מערכות מיחשוב שעוסקות בפרישה, בהסכמים החדשים של הרפורמה ואין לנו אנשים מיומנים שיעשו את זה, אנחנו צריכים לקלוט אנשים חדשים שמערכות מידע שלנו, משה לב ואנשיו ידריכו אותם, כדי להתחיל לעסוק - - -

היו"ר, אמיר גילת: איפה הם ישבו, במערכות מידע או אצל צביקה?

יוני בן מנחם: לא, הם ישבו אצל צביקה אבל מישהו צריך להדריך אותם על המערכות החדשות, אנחנו צריכים לראות אם המערכות האלה עובדות, לעשות סימולציה, לעשות איזה שהוא תרגיל על יבש - - -

יעקב בורובסקי: יש תקנים פנויים או צריך להגדיל את התקנים?

יוני בן מנחם: בשביל זה אני מבקש שתאשרו - - -

יעקב בורובסקי: צריך להגדיל תקנים?

צבי צימרמן: זה לתקופה קצובה, זה לא לחמש שנים.

יעקב בורובסקי: ואיך זה נחשב במנין של ה-750 150, או שזה לא נחשב.

יוני בן מנחם: הם בטח יחשיבו את זה. האוצר בטח יחשיב את זה.

צבי צימרמן: כל מה שנכנס נחשב.

יעקב בורובסקי: אז אני שואל אותך אם יש לך עכשיו להצביע על 16 שעזבו.

צבי צימרמן: שמונה.

יוני בן מנחם: שמונה, זה אחד תמורת שניים.

צבי צימרמן: שניים כנגד אחד.

יעקב בורובסקי: אפשר להצביע על שמונה?

צבי צימרמן: בקושי רב.

היו"ר, אמיר גילת: צביקה, כמה אנשים נכנסו מאז היום הקובע לרשות השידור, מאז ינואר 2011?

צבי צימרמן: 57 איש, חלקם זה לתקופה קצובה כמו שדיברנו.

היו"ר, אמיר גילת: כולל ה-29?

יוני בן מנחם: לא, ה-29 זה לפני.

אסתי אפלבאום: יש לי הצעת ייעול, קחו מהסטודנטים שמתפנים מהביטחון.

היו"ר, אמיר גילת: מה שאומר מנהל כוח אדם זה שאנחנו קלטנו כבר כ-60 אנשים שהם מתוך ה-150 - - -

צבי צימרמן: זה פחות במישרות אבל זה בערך הסכום.

היו"ר, אמיר גילת: זה מישרות זה 1,275 תקנים. עם כמה מהם יש מחוייבות ארוכת טווח? אני מבקש לקבל דיווח על ה-57 האלה ומה מידת הגמישות שלנו, כי מה שאתה אומר זה שאנחנו כבר מילאנו שליש מהמיכסה שמותר לנו.

יוני בן מנחם: בליש הוצאנו אדם אחד.

אסתי אפלבאום: אם אנחנו הולכים למנות פרוייקטור על הרפורמה, צריך להיערך בכמה מישורים.

היו"ר, אמיר גילת: כשימונה.

אסתי אפלבאום: כשימונה, צריך להיערך במישור משאבי אנוש, צריך להיערך במישור של הכספים, במישור של הנדל"ן, במישור המשפטי, בכל המישורים.

צבי צימרמן: אני החמרתי עם המספר, יש שם מילוי מקום אבל בגדול - - -

היו"ר, אמיר גילת: אם זה 17 זה בסדר, אם החמרת וזה 50 ולא 57, אני מיד רוצה לדבר על סטודנטים בהקשר אחר, אבל איך אנחנו עומדים, זאת בדיוק

השאלה שלי, כוח אדם ומשפטית מבחינת סטודנטים, איזה, מה האפשרות שלנו לקלוט סטודנטים לעבודה זמנית.

צבי צימרמן: סטודנטים לאיזה צורך?

היו"ר, אמיר גילת: למשל לנושא המדיה החדשה או למשל לנושא כוח אדם של המערכות מידע.

צבי צימרמן: הפעלת מערכות?

היו"ר, אמיר גילת: מדיה חדשה, אם אני לוקח סטודנטים, האם אני יכול לקחת סטודנטים לעבודה זמנית של עד תשעה חודשים?

צבי צימרמן: הם יכנסו למנין הזמני, הם יהיו בתוך המכלול אבל אפשר לקחת ברוטציה.

ערן הורן: הם נספרים ב-1,275.

היו"ר, אמיר גילת: הם נספרים. אם נפריש יותר מ-700 אז מגיע לנו יותר.

צבי צימרמן: כן. ואם אנחנו נצליח להוציא מה-ש"ת יותר, ש"ת קטנים שלא ירצו להמשיך, אז יהיו לנו עוד, יש לנו פה פוטנציאל.

היו"ר, אמיר גילת: אז קודם כל אני מבקש דיווח לגבי כמה נקלטו וכמה פרשו כדי שנראה איפה אנחנו עומדים מהתאריך הקובע שהוא ינואר 2011, כמה נקלטו וכמה פרשו וגם שמות, כדי שנראה באיזה תחומים, לא מעניינים אותי השמות כמו התחום.

אסתי אפלבאום: תגייסו תקציב נפרד ליישום הרפורמה, אין שום סיכוי שבעולם גם עם ארבעה אנשים שהוא יצליח להוציא מאות אנשים החוצה בתהליך מסודר, שלא יהיה כאותי, שאנשים ידעו את מלוא הזכויות שלהם, אתה צריך להעמיד לרשותם יועצי פנסיה - - -

צבי צימרמן: יש כבר חברה שמטפלת בזה.

אסתי אפלבאום: אבל התהליך הזה חייב להיות הכי, אין סיכוי בעולם שהוא יצליח עם שני העובדים שיש לו.

היו"ר, אמיר גילת: מה הבקשה כרגע?

יוני בן מנחם: הבקשה כרגע זה סך הכל, קודם כל אסתי צודקת, הבקשה כרגע זה סך הכל אנשים שיוכלו לאייש את המערכות האלה, ארבע מערכות המחשב החדשות שאנחנו רוצים להפעיל בתחום הרפורמה, שזה פרישה, הסכמי שכר חדשים וכו'. אז אנחנו צריכים אנשים על רמה שיכולים להפעיל את המחשבים האלה, את מערכות המחשב האלה. את זה אנחנו צריכים לאשר, אז אני מבקש שתאשרו את הדבר הזה.

היו"ר, אמיר גילת: אני לא חושב שלמישהו פה יש התנגדות, אני רק רוצה להוסיף בנוגע לתוכן, אתה רוצה גם כתבים, למבט חסרים כתבים, ברדיו חסרים כתבים, אז גם את הענין הזה, אפשר לקלוט כתבים, אני לא רוצה, אנחנו חייבים להמשיך את ההיערכות, מבחינתי אמרתי, הרפורמה היא בשביל הצופים, היא לא בשבילנו והמאזינים.

אסתי אפלבאום: כל הכתבים מועסקים במישרה מלאה?

יוני בן מנחם: כן.

אסתי אפלבאום: או שזה כמו המורות 20 שעות וזה מישרה מלאה.

היו"ר, אמיר גילת: על הנייר זה מישרה מלאה.

אסתי אפלבאום: אני יודעת שזה על הנייר בגלל זה אני שואלת.

היו"ר, אמיר גילת: לפעמים מישרה מלאה זה ארבעה ימים בשבוע.

אסתי אפלבאום: ושעות נוספות גם על הנייר, אז מאחר וכולנו יודעים אולי שווה, אם רוצים להכניס חדשים, להתחיל לעשות סדר.

יוני בן מנחם: זה מה שאנחנו עושים, עושים עכשיו שימועים.

אסתי אפלבאום: מי שרוצה לעבוד שיעבוד, מי שלא לא.

היו"ר, אמיר גילת: אבל אני אומר שמבחינתנו אין מניעה לקלוט כרגע, כמובן שהם יספרו ב-150 וצריך לעשות את זה במשורה, אבל הייתי רוצה שאם צריך כתבים אז תקלטו כבר כתבים, הם יספרו ב-150 אבל אין טעם לחכות כי אפשר להתחיל לייצב את המערכת.

יוני בן מנחם: תעביר את זה כהחלטה.

היו"ר, אמיר גילת: הנה החלטה.

אסתי אפלבאום: אין לך פה אנשים.

היו"ר, אמיר גילת: אני צריך קוורום להחלטות או מספיק בפתיחת הישיבה?

חנה מצקביץ: אני חושבת שזה מספיק עם פתיחת הישיבה.

היו"ר, אמיר גילת: אז יש החלטה גם לגבי זה והייתי מוסיף פה את הנושא של המדיה החדשה, לקלוט כבר גם - - -

אסתי אפלבאום: אני רוצה שקודם יעשו סדר, אני לא מוכנה שיקלטו ככה חופשי, אנחנו ניקלע לאותו מצב.

היו"ר, אמיר גילת: כתבים אין בעיה.

אסתי אפלבאום: מה זה משנה מי, אתה כבר בעודף, שקודם יעשו סדר.

היו"ר, אמיר גילת: איזה סוג של סדר?

אסתי אפלבאום: לא יודעת, אי אפשר לקלוט ככה, כל דבר לקלוט.

היו"ר, אמיר גילת: חסרים כתבים.

אסתי אפלבאום: לא, מה זה לעשות סדר, עוד חודש תתחיל הרפורמה, בחודש הבא יתחילו לצאת, כמה צריכים לצאת השנה?

יוני בן מנחם: לא, זה לא בחודש הבא - - -

אסתי אפלבאום: יש לנו את הפרישה הטבעית - - -

היו"ר, אמיר גילת: זה יקח זמן.

אסתי אפלבאום: כמה יש לנו בטבעית השנה, 50?

צבי צימרמן: קרוב ל-40 ומשהו.

אסתי אפלבאום: צריך לעשות טבלה ולראות אחד מול השני, עוד פעם אנחנו דוחפים פנימה.

היו"ר, אמיר גילת: אבל אני חושב שלא כדאי לחכות עם כתבים למבט או לקול ישראל אם חסרים או למדיה בערבית ששמענו שחסרים - - -

אסתי אפלבאום: אני לא הייתי מקבלת החלטה גורפת אלא כל דבר לגופו.

היו"ר, אמיר גילת: אבל יש תפקידים מהותיים שחסר, חסר לך כתב מדיני, חסר כתב בצפון - - -

אסתי אפלבאום: לגופו אני מוכנה - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני לא נכנס פה, המנכ"ל יבחר.

אסתי אפלבאום: בסדר, אין לי בעיה, אני אתמוך בו בכל מה שהוא רוצה לגופו.

היו"ר, אמיר גילת: את רוצה שהוא יבוא ספציפית?

אסתי אפלבאום: לא, שלא יגיד לי אפילו איזה תפקיד, אני לא רוצה להגיע למצב שאנחנו מאשרים עכשיו ואנחנו לא מוציאים, לא עומדים בהסכם, אנחנו דוחפים פנימה, אין לנו פלואו - - -

יוני בן מנחם: אני רוצה לעדכן. אנחנו חידשנו את התהליך של השימועים, של 29 אנשים שהם פחות משלוש שנים ברשות השידור וזאת זכות ההנהלה וזה נעשה גם ע"י הנהלות קודמות - - -

אסתי אפלבאום: זה נספר כחלק?

יוני בן מנחם: זה לא קשור לרפורמה.

אסתי אפלבאום: אם הם יוצאים זה יורד?

יוני בן מנחם: בוודאי, זה יורד ממצבת כוח אדם. אז אנחנו רוצים - - -

צבי צימרמן: הכנו גם גליונות הערכה לגבי עצם הארכת החוזה או לא.

יוני בן מנחם: נכון ואנחנו גם בנושא של החוזים אישיים התחלנו לעשות הערכת עובדים ברדיו ובטלוויזיה, ברדיו זה כבר בשלבי סיום בטלוויזיה, וגם שם בחוזים האישיים אנחנו נקצץ, על פי הרפורמה אנחנו צריכים להוציא 30 מבעלי החוזים האישיים, התהליכים האלה נמצאים בעיצומם, אני מקבל את העמדה שלך, אני חושב שקודם כל צריך להוציא, אני גם לא יודע איך, ב-57 שאמר פה מר צימרמן אנחנו נבדוק בדיוק מי אלה שנקלטו - - -

היו"ר, אמיר גילת: אולי גם אותם אפשר להוציא חלק מהם.

יוני בן מנחם: נכון, בוודאי, אני לא יודע, חלק מהם זה מלפני שאני התמניתי לתפקיד, אני לא יודע מי קלט אותם ועל מה. אז אנחנו נראה את זה בדיוק. אבל בהחלט אנחנו לא יכולים להגיע למצב שאנחנו מוסיפים כוח אדם לפני שאנחנו מוציאים, לכן אנחנו עושים את השימועים האלה, אנחנו נקפיד על הדברים האלה כי זה מה שצריך להיות מבחינת המינהל התקין.

היו"ר, אמיר גילת: ובכל זאת אני עדיין אומר, אם חסר כתב מדיני ברור שנצטרך כתב מדיני גם אם קלטנו 400 איש וכתב צבאי או כתב אחר.

אסתי אפלבאום: אין שאלה, אבל כולם בחדר הזה יודעים שמסתובבים עשרות כתבים שלא עובדים אפילו שעה בשבוע. אני מבקשת, אנחנו כבר עושים סדר - - -

יוני בן מנחם: אין פתרון לזה, חוץ מהרפורמה אין לזה פתרון.

היו"ר, אמיר גילת: כולם יודעים, אני יכול להגיד שמאז שנכנס מנהל חטיבת החדשות בטלוויזיה אני שומע בטלוויזיה קרדיטים שמעולם לא שמעתי, האנשים מופעלים יותר ועושים את המקסימום, עושים מאמצים רבים בענין הזה ואני חושב שהמאמצים הולכים וגדלים, אבל אני עדיין אומר שאני לא רוצה שנחכה רק לרפורמה ורק לסיום התהליכים בשביל לקלוט בעלי תפקידים חיוניים. אז הגדרנו את בעלי התפקידים החיוניים ואני מבקש שיעשה מאמץ לקלוט אותם בהקדם. אחד זה האנשים שדיברנו עליהם לגבי כוח אדם ומערכות מידע, שתיים זה את הכתבים המרכזיים שחסרים לרשות השידור בתחומי המדיה השונים, אתה תקבע מה ותיידע אותנו, אם זה כתב מדיני, אם זה כתב צפון, אם זה כתבים אחרים במדיה בערבית שהתלוננו שחסרים, אז אני לא רוצה שהדבר הזה יהיה מניעה ושנתחיל לרוץ קדימה כי אחרת אנחנו תמיד נסתובב סביב הלופ של עצמנו ותמיד יהיו חסרים כתבים. אז לא משנה מה תמיד יהיו בעלי תפקידים חסרים והנושא השלישי זה המדיה החדשה, אני פה שנה וחצי, אנחנו כל פעם עוד פעם מסתובבים כי אין מי שיעשה את זה ואין מי שיעשה את זה, לכן גם חמישה אנשים בתחומי המדיה החדשה כדי להתניע את זה, פה זה גם קשור לרפורמה עצמה כי הכנסת כמו שאתם יודעים קיבלה החלטה בשבוע שעבר, הלכה איתנו לגבי פרסום באינטרנט וזה חלק

מתוכנית המימון של הרפורמה, אם אנחנו לא נקים אתר אינטרנט ראוי לשמו אנחנו לא נקבל אפילו 20 אגורות על הכנסות מפרסום באינטרנט, אנחנו צריכים להקים במהרה אתר ראוי לשמו כדי שגם זה יביא לנו הכנסות, אחרת עשו לנו שינוי חקיקה אבל לא נוכל ליישם אותו כי אף אחד לא יפרסם. לכן חמישה אנשים שיעשו כבר עכשיו את הנושא של ההקמה וכל מה שצריך בהסדרת זכויות יוצרים שזה ענין טכני לחלוטין, גם פה זה יכול להיות סטודנטים שיעשו רק את הנושא של הסדרת זכויות כדי שאפשר יהיה להעלות לאתר, זאת עבודה טכנית לחלוטין, היא זמנית ואפשר יהיה להחליף אותם - - -

<u>אסתי אפלבאום:</u> יש אצלנו במבנה הארגוני את הכמות הזאת?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> כן, בטח.

<u>אסתי אפלבאום:</u> במבנה הארגוני היה לנו את הצוות הזה?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> כן, בטח, אפילו יותר. לכן אני אומר התחיל כי אנחנו כל הזמן מסתובבים סביב הזנב. אז אני מבקש לקבל את זה כהחלטה לגבי המרכיבים שאמרתי עכשיו ובזה נסיים את הנושא כרגע כי שפ"מ כבר מחכים. רק עוד אני צריך אישור טכני של - - -

<u>אסתי אפלבאום:</u> זאת החלטה של לקלוט עכשיו 30 איש, אני רוצה להבין.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> למה 30?

<u>אסתי אפלבאום:</u> מה המשמעות?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> כתבים, המנכ"ל יעדכן אותנו כמה כתבים הוא צריך בדחיפות, מדיה חדשה - - -

<u>אסתי אפלבאום:</u> אז בוא נשמע כמה הוא צריך בדחיפות ובוא נשמע הגדרות למדיה החדשה - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני רק אומר שיתחיל לעבוד.

<u>אסתי אפלבאום:</u> מצויין, שירוץ, אני רוצה לשמוע כמה הם רוצים למדיה החדשה, אני רוצה לראות את זה בהתאם למבנה הארגוני, אני רוצה לראות

כמה מתוכננים לצאת, עכשיו אנחנו חותמים על הסכמים שצריך להוציא, אז מה אנחנו עושים, דוחפים.

היו"ר, אמיר גילת: מדיה חדשה אני יכול לענות לך, מדיה חדשה יש לפחות את המספר הזה במדיה החדשה, גם אגב אגודת העיתונאים כבר לא מערימה קשיים על הנושא של המדיה החדשה, צריך עוד לדבר איתם אבל שוב, הענין הזה הוא אקוטי כי אני מזכיר שוב, חסרים לנו בתוכנית של הרפורמה כמה מרכיבים בתוכנית העיסקית ואחד מהם אמור - - -

אסתי אפלבאום: אי אפשר לעשות מבפנים כאלה - - -

היו"ר, אמיר גילת: ניסו לעשות ניוד עובדים ולא מצאו.

אסתי אפלבאום: אף אחד לא רוצה מדיה חדשה, יש מלא סטודנטים, ש"ת - - -

היו"ר, אמיר גילת: צריך חמישה אנשים, אסתי, שאלת מה התפקידים, חמישה אנשים בסך הכל, מצידי שיהיו סטודנטים זמניים שיספרו עד יולי במנין ואחר כך נחליף אותם, מדובר על נושא של הסדרת זכויות שאנחנו לא יכולים להעלות גם לאתר שלנו חומרים כי אין להם זכויות, כי לא הסדירו את זכויות יוצרים, זה ענין טכני פשוט שאם אנחנו קולטים את האנשים האלה מחר בשבוע הבא האתר שלנו יכול להיראות אחרת. אותו דבר פייסבוק ודברים אחרים, אבל פה אני מדבר גם על המרכיב המימוני שחסר לנו כרגע, זה ענין אקוטי כלכלי. ועוד שני אנשים, אחד זה מפיק ואחד זה עורך טכני שאין את האנשים האלה היום. חמישה אנשים זמניים אני לא חושב שזה יהיה אסון בהקשר הזה.

יעקב בורובסקי: מה שאסתי אומרת, היא אומרת אני רוצה מסגרת של מעקב.

היו"ר, אמיר גילת: ברור והיא צודקת. אז אני אומר, כרגע אנחנו הולכים על זה בזעיר אנפין, זה חמישה אנשים למדיה החדשה, ארבעה שביקשו פה למערכות מידע וכתבים - - -

יעקב בורובסקי: ביקשו כוח אדם שיונחו ע"י מערכות מידע.

יוני בן מנחם: זה לכוח אדם.

היו"ר, אמיר גילת: רק להעביר החלטה פורמאלית בוועד המנהל, אנחנו במכרז פנימי וחיצוני לחטיבת התוכנית בטלוויזיה בערבית לא מצאנו אף מועמד וועדת המכרזים המליצה לוועד המנהל על הקמת ועדת איתור. אני מציע שנקבל את ההחלטה ונעביר כמקובל למליאה הצעה על הקמת ועדת איתור בנושא הזה.

יעקב בורובסקי: בשוטף זה מה, הרכב של מליאה פלוס הנהלה או רק הנהלה?

היו"ר, אמיר גילת: מה?

חנה מצקביץ: לא, אין לנו רק הנהלה, תמיד זה גם וגם.

היו"ר, אמיר גילת: אתה מדבר על הרכב ועדת המכרזים?

יעקב בורובסקי: כן.

היו"ר, אמיר גילת: דיברנו על זה קודם.

יעקב בורובסקי: זה לא מכרז של ההנהלה?

היו"ר, אמיר גילת: לא רק של ההנהלה.

יוני בן מנחם: בהרכב הישן הנוכחי שעוד לא שונה זה תמיד מעורבב.

יעקב בורובסקי: אז אם עכשיו אתה עושה שינוי - - -

היו"ר, אמיר גילת: ועדת איתור אני יכול לעשות רק הנהלה. זה אפשרי. אפשר לשנות הרכב?

אלישע שפיגלמן: ועדת איתור זה לא חלק מהסכם.

חנה מצקביץ: אם אתם מוכנים לעשות את זה.

יעקב בורובסקי: יש אינטרס למליאה להיות מעורבים?

יוני בן מנחם: לא.

היו"ר, אמיר גילת: אל תדבר בשם המליאה.

יוני בן מנחם: אתה אמרת שלא, אני מצטט אותך.

יעקב בורובסקי: הדיון צריך להיות עקרוני, אם רוח של מדיניות צריכה להיות מעורבת בזה, אולי כן, אני לא יודע.

היו"ר, אמיר גילת: כרגע תייפו את כוחי בבקשה להמליץ למליאה על הקמת ועדת איתור ועל הרכבה נדון בהזדמנות אחרת. חומר ארכיוני לערוץ 33. בעבר הרי אנחנו שידרנו בערוץ 33 את שידורי הכנסת, את דיוני מליאת הכנסת וועדותיה עד הקמת ערוץ הכנסת שכרגע מופעל ע"י חברת החדשות של ערוץ 2. ישנה בקשה של מנכ"ל הכנסת להעביר לידי הכנסת את החומר הארכיוני שנמצא ברשותנו, הם טוענים גם שזה בתוקף ההסכם שנחתם איתם בזמנו - - -

יוני בן מנחם: יש חוות דעת משפטית של הלשכה המשפטית.

חנה מצקביץ: לא, אפשר לדרוש, לרשות הזכות לדרוש תמורה.

היו"ר, אמיר גילת: זה מגיע לפה כי הלשכה המשפטית אמרה שזה נושא של מדיניות שצריך לבוא להכרעת הוועד המנהל.

חנה מצקביץ: על פי ההסכם אנחנו צריכים לתת להם את החומרים אבל נתונה לנו הרשות לדרוש תמורה בעבור חומר הגלם, שעות העבודה, העתקה, המרה.

יעקב בורובסקי: אבל לא בזכות החומר עצמו. לא באיחסון, לא בצילום.

חנה מצקביץ: יש פרטים בהסכם על מה אפשר לגבות.

היו"ר, אמיר גילת: מה השאלה העומדת לפתחנו, האם למסור להם את החומרים או באלו תנאים למסור להם את החומרים?

חנה מצקביץ: באיזה תנאים.

היו"ר, אמיר גילת: כלומר אין עוררין שאנחנו חייבים למסור להם.

חנה מצקביץ: נכון.

היו"ר, אמיר גילת: ומה עמדת ההנהלה?

יוני בן מנחם: ההנהלה ביקשה חוות דעת משפטית.

היו"ר, אמיר גילת: מה אומרת חוות הדעת המשפטית?

יוני בן מנחם: הנה, היא הקריאה לך.

חנה מצקביץ: אנחנו מציעים כן לבקש מהם כספים, כן לבקש מהם תמורה, הם גם רוצים להעביר את החומר לחומר דיגיטאלי כדי שזה יונגש לציבור וזה גם דבר שעולה כסף.

אסתי אפלבאום: מה העלות המשוערכת שאפשר, עבודה על אותם -

חנה מצקביץ: אין לי מושג, אנחנו צריכים שהארכיון - - -

אסתי אפלבאום: אם זה 5,000 שקל אז זה קצת - - -

חנה מצקביץ: תלוי בכמות החומרים.

יעקב בורובסקי: אני חושב שהבעייתיות היא לאוו דווקא בחלק הזה אלא בהנגשה לציבור, כי אם זה בהנגשה לציבור אתה מעביר את זה לערוץ 10 ולערוץ 2 חינם אין כסף, זה מונגש לציבור.

היו"ר, אמיר גילת: של מי הזכויות, של הכנסת או שלנו?

יעקב בורובסקי: לא, עכשיו מה שהכנסת אומרת - - -

היו"ר, אמיר גילת: אולי מראש הזכויות הן של הכנסת.

חנה מצקביץ: הזכויות הן של הכנסת.

אסתי אפלבאום: הכנסת תשים באתר ומהאתר יוכלו לקחת.

היו"ר, אמיר גילת: אבל אולי מראש בהסכם ההוא, כמו שהיום ערוץ 2 מחוייב להעביר את זה לערוצים אחרים.

חנה מצקביץ: ההסכם בינינו לבינם אמר ככה, שיושב ראש הכנסת יהיה רשאי לקבל בכל מועד שיבקש זאת עותק של כל הקלטה של שידורי הרשות מהכנסת לפי הסכם זה.

אסתי אפלבאום: אבל זה לשימושו.

יעקב בורובסקי: זה לשימושו, לא להנגשה.

אסתי אפלבאום: לא להנגשה, על זה צריך לבקש כסף.

אלישע שפיגלמן: לא כתוב לאיזה שימוש.

אסתי אפלבאום: לא משנה, זה אחרת.

היו"ר, אמיר גילת: היום ערוץ הכנסת - - -

יעקב בורובסקי: אם בדרך הזאת הוא מעביר את זה לערוצים המסחריים, אני העברתי לך את ערוץ 10 כשהם רצו חומר מהארכיון, עכשיו הם יקבלו את זה חינם אין כסף.

יוני בן מנחם: אנחנו נוהגים לפי חוות הדעת המשפטית.

יעקב בורובסקי: חוות הדעת צריכה לקחת בחשבון - - -

היו"ר, אמיר גילת: יש לי עוד שאלה, של מי הזכויות, ברגע שאנחנו מוסרים את זה האם אנחנו יכולים להמשיך להשתמש בזה?

חנה מצקביץ: כן, בוודאי. אנחנו יכולים להמשיך כי אנחנו רק נותנים להם עותק.

יעקב בורובסקי: כשאתה נותן עותק אז הזכויות אצלך, אבל כשהוא מנגיש - - -

אלישע שפיגלמן: הוא מפזר את הזכויות.

אסתי אפלבאום: אפשר לעשות שני דברים - - -

יעקב בורובסקי: לחייב בעלות העבודה - - -

אסתי אפלבאום: אפשר לחייב בעלות העבודה ואפשר להגיד להם, תקשיבו, אנחנו מוכנים לעשות לכם עוד שירות, בגלל שאנחנו היינו שותפים להתחלה וחברים, בואו נעשה את ההנגשה דרכנו, אנחנו נכניס את זה לאתר שלנו ולאתר שלכם במשותף ומי שירצה להוריד משם, לקבוע איזה שהוא מנגנון שיצטרך לשלם על זה. ואז כאילו העלות היא לא על - - -

חנה מצקביץ: האם כשיקחו חומרים מאיתנו ישלמו על זה?

אסתי אפלבאום: אם ערוץ 10 לוקח חומרים הוא צריך לשלם על זה.

חנה מצקביץ: אני לא יודעת, עוד אין החלטה של מדיניות אצלנו.

היו"ר, אמיר גילת: מדובר פה על הנגשה ככל שהבנתי לגורמים פרטיים כרגע, לא למסחריים, הנגשה לציבור.

אלישע שפיגלמן: זה לכולם. אם הוא ינגיש הוא ינגיש לכולם.

חנה מצקביץ: אין עוד החלטה לגבי מה שיהיה אצלנו, אנחנו לא יכולים לעשות אפליה - - -

יעקב בורובסקי: באופן עקרוני יש לרשות השידור ארכיון והארכיון הזה הוא נכס של הרשות, אם אתה רוצה להתפרק מנכסיך או למכור שירותים, זה בסדר.

היו"ר, אמיר גילת: אני הייתי עושה הפרדה בין מה שנקרא בלשונך, בלשון המשטרה, צריכה פרטית ושימוש מסחרי. לצורך הדיון כרגע אני עושה הפרדה. אם רבקה מחדרה רוצה לראות את כיבוש הכותל שאין לנו את זה בוידאו אלא רק באודיו, אז אני לא חושב שזה צריך להיות דין כאחד היוצרים שהולך להתפרנס מזה ולהשתמש בסרט שלנו.

יוני בן מנחם: צריכים לקחת בחשבון שהם יכולים לחייב אותנו בחקיקה לתת להם את זה בלי כסף.

יעקב בורובסקי: אם ערוץ 10 רוצה את כיבוש הכותל, כי זה מתאים לו, או אחד היוצרים - - -

היו"ר, אמיר גילת: אז הוא צריך לשלם.

יעקב בורובסקי: איך? אם אתה מנגיש את זה לציבור.

היו"ר, אמיר גילת: כמו שהוא היום.

יעקב בורובסקי: אם אתה מנגיש לציבור?

היו"ר, אמיר גילת: אני יכול לבדל את זה. טכנית או מהותית?

יעקב בורובסקי: לא, חוקית.

היו"ר, אמיר גילת: חוקית בוודאי, אני אומר שזה רק לצריכה פרטית.

יעקב בורובסקי: אז אתה מגביל, אתה אומר לכנסת - - -

היו"ר, אמיר גילת: אתה מדבר על הכנסת.

יעקב בורובסקי: אתה אומר לכנסת, אתם מקבלים ממני חומר, החומר שקיבלתם ממני הוא לשימושכם, שימוש אחר גם אם רבקה מחדרה רוצה, שתפנה אלי ואנחנו לגבי רבקה מחדרה כמו כל ארכיון אחר של המדינה צריכים להחליט האם היא תשלם עבור האיחסון וכו', וגם אז אתה אומר לה שזה רק לשימושה ולא לשימושים אחרים.

חנה מצקביץ: מה שאנחנו נדרשים לעשות זה לקבוע מדיניות כמו שאתם אומרים לצורך הנגשת החומר לציבור.

יעקב בורובסקי: ברור, זאת הנקודה העיקרית.

חנה מצקביץ: אפשרויות של העברת החומרים לציבור ואם יש לנו איזה - - -

יעקב בורובסקי: אגב זה מצרך מאוד מבוקש, כי כל מי שעוסק קצת בהיסטוריה, קצת בדוקומנטריה, כל סרטי התעודה, יש פה ים של חומר. אם אני לא טועה, כשאתה רצית לקבל חומר מרשות השידור שהיית מעורב בו, נניח הופעת בחדשות - - -

היו"ר, אמיר גילת: זה בחינם.

חנה מצקביץ: הארכיון שלנו הוא עסק.

אלישע שפיגלמן: אם אתה צולמת לכתבה ואתה רוצה לקבל את החומר לשימוש שלך זה כמעט חינם.

יעקב בורובסקי: יש הבדל בין כמעט חינם לחינם.

אלישע שפיגלמן: לא, חינם.

היו"ר, אמיר גילת: אם הופעת זה בחינם. ארכיון זה סיפור אחר לגמרי, אנחנו רוצים לעשות גם דיגיטציה של כל הארכיון וקיבלנו ואנחנו בשיתוף פעולה גם עם הארווארד וגם עם טיפוח אתרי מורשת, וחלק מהדיל הזה זה שזה יהיה מונגש לציבור כי רואים בזה אתר מורשת. זה לשימוש פרטי. אם ערוץ 10 או אחד מהמפיקים שאנחנו בדיונים איתם עכשיו רוצה לעשות סרט, בוודאי שהוא צריך לשלם כי זה לא לשימוש של רבקה מחדרה.

אסתי אפלבאום: תחשבו שיווקית גם, יש לכם חומר גלם יקר ערך, אפשר לעשות ממנו ערכות, לערוך אותו - - -

היו"ר, אמיר גילת: זה הארכיון אבל בואו נתמקד כרגע בכנסת.

אסתי אפלבאום: אני מדברת על ערוץ הכנסת. יש לך תקופה, מיסגרת תקופה, יש לך מסגור של תקופה, אתה יכול לעשות מזה גם, צריך לראות שזה מתאים, אפשר אולי להציע את זה לכנסת, גם על פי חבר כנסת, גם לערוך את

זה על פי מפלגה, גם לערוך מזה אפילו תמונות, לערוך מזה סידרה של מוצרים שאתה יכול לקחת עליהם תשלום נוסף.

אלישע שפיגלמן: הם יעשו מזה הרבה כסף.

היו"ר, אמיר גילת: קודם כל הייתי מבקש לדעת מה העלויות של זה, אנחנו צריכים לדעת אם זה 500 שקל או חמישה מליון שקל.

חנה מצקביץ: בילי תצטרך להגיד.

היו"ר, אמיר גילת: כן, שתגיד קודם כל כמה זה עולה ושנית, מי שמדבר עם הכנסת שיראו מה המטרה, אם המטרה היא רק ללשכתו של היושב ראש אז זה דבר אחד ואם זה הנגשה אז עוד פעם לקבוע את כללי ההנגשה. קודם כל נראה מה הם רוצים.

יוני בן מנחם: נפגשתי איתו. הם גם מאיימים שאם אנחנו לא ניתן להם את זה בחינם הם יעבירו את זה בחקיקה.

היו"ר, אמיר גילת: הם כל הזמן מאיימים בשוט החקיקה.

יעקב בורובסקי: תלך איתם ממקום הפוך, תן להם את זה, תודיע להם שהם לא מוסמכי הנגשה, זה הכל. זה רכוש של רשות השידור במקור, הם זכאים לפי ההסכם לעותק, קחו את העותק, אל תנגישו, תנו לנו להיות הטובים.

היו"ר, אמיר גילת: אז מבחינה עקרונית אנחנו מעבירים את החומר, אנחנו רוצים לדעת כמה זה עולה כדי שנקבע את העלות, אם יש כזאת והנושא של גיבוש כללי ההנגשה. אנחנו מבקשים לראות איך - - -

אסתי אפלבאום: על הצילומים האלה בזמנו הרשות קיבלה כסף מהכנסת עליהם?

יוני בן מנחם: מה זאת אומרת קיבלה כסף?

אסתי אפלבאום: אני רוצה להבין, נותנים את החומר לכנסת לשימושם האישי, לתת להם את החומר זה מחייב גם עריכה, דיגיטציה, העתקה - -

היו"ר, אמיר גילת: זה העלות שדיברתי עליה.

חנה מצקביץ: יש לי שאלה, בעקרונות אנחנו עומדים על העקרונות שיהיו לפחות כפי שאנחנו נותנים היום חומרי ארכיון שלנו.

יעקב בורובסקי: כן.

היו"ר, אמיר גילת: נושא אחרון לפני שפ"מ זה הנושא של זכויות לאולימפיאדה.

ערן הורן: נעשו שני מכרזים, המכרז הראשון היה עם מחיר מינימום של 2.5 מליון שקל, המכרז השני עם 1.6, במכרז השני לא היו הצעות אבל היתה שם מעטפה עם מכתב מערוץ הספורט שבו הוא מציע לקיים משא ומתן על סכום יותר נמוך ממחיר המינימום, ננקב שם סכום של 900 אלף שקל. זה הגיע היום לוועדת מכרזים בראשות המנכ"ל והבקשה היא לפתוח במשא ומתן לא עם הספורט אלא עם כל הגורמים הרלוונטיים, היות שהמכרז לא הביא לתוצאות הרצויות.

היו"ר, אמיר גילת: זה הוועד המנהל או ועדת כספים?

דוד חיון: זה מעולם לא עלה פה, זה בוועדת כספים כל הזמן.

יוני בן מנחם: על פי המלצה של הלשכה המשפטית - - -

היו"ר, אמיר גילת: תומר מכיר את זה?

יוני בן מנחם: כן.

היו"ר, אמיר גילת: תומר, הנושא של זכויות - - -

דוד חיון: עכשיו הוא נזכר להגיד שזה ועד מנהל, לי לא איכפת אבל זה סתם עושה צחוק מחברי ועדת כספים.

היו"ר, אמיר גילת: נושא הזכויות של האולימפיאדה זה הוועד המנהל או ועדת כספים?

יעקב בורובסקי: בשביל 900 אלף שקל כדאי להגביר את החבויות וזהו.

היו"ר, אמיר גילת: בזה נדון בשיווק.

יעקב בורובסקי: לדעתי בשביל 900 אלף שקל תגבירו את החסויות ואל תתנו לערוץ הספורט.

היו"ר, אמיר גילת: אבל איפה תשדר, אין לך מספיק - - -

יעקב בורובסקי: בערוץ 33.

דוד חיון: אני חושב שצריך לנסות למצות את המשא ומתן, במיוחד בתקופה שכל שקל חסר לנו, במיוחד על רקע זה שאורי לוי הודיע כמה פעמים כבר שאין לו מקום לשדר את כל הדברים, מה גם שחלק מהדברים הם איזוטריים לטענתו.

יעקב בורובסקי: המנכ"ל יפנה רצועות, יש לו את 33 - - -

היו"ר, אמיר גילת: אין לו.

דוד חיון: זה אחרי שפונו.

אסתי אפלבאום: או שהולכים על זה או שלא הולכים.

יעקב בורובסקי: אם אנחנו מחליטים שהאולימפיאדה - - -

דוד חיון: אבל היו כבר החלטות.

יעקב בורובסקי: אם אנחנו מחליטים שהאולימפיאדה היא אירוע מכונן ברשות שעבורו שילמנו כשני מליון יורו, אז אנחנו לא מוצאים זמן לשדר, אנחנו הרי לא שילמנו שני מליון יורו כדי שערוץ הספורט ישדר בשביל 900 אלף שקל. במספרים אם אנחנו מבינים 900 אלף שקל זה 150 אלף יורו, כלומר אנחנו משלמים שני מליון יורו ומוכרים ב-150 אלף יורו, זה נשמע לא הגיוני. ב-150 אלף יורו אפשר יהיה להכניס בחסויות שלנו ונעשה שינוי, אחרת מה, אחרת היינו צריכים הפוך, שערוץ הספורט יקח בשני מליון יורו ויתן לנו ב-150 ברצועות הזמן שלנו.

אסתי אפלבאום: אני עוד הייתי מבקשת מהחינוכית לשלושה שבועות זמן, עושה איתם עיסקה - - -

היו"ר, אמיר גילת: ממילא מבקשים.

אסתי אפלבאום: עושה איתם עיסקה, מבקשת מהם שלושה שבועות, מרביצה שלושה שבועות עם מבזקי חדשות.

יעקב בורובסקי: משדרים הכל, בשביל 900 אלף שקל רק אנחנו בחסויות.

יוני בן מנחם: אני חושב שה-900, לא לוותר על הכסף, לפי ההמלצות של הספורט וחוות הדעת המקצועית אי אפשר להכיל את כל הדברים האלה אצלנו, אז כדאי לקבל - - -

יעקב בורובסקי: מה זאת אומרת אי אפשר להכיל?

יוני בן מנחם: זה מה שאומר אורי לוי.

היו"ר, אמיר גילת: אין לך מספיק ערוצים.

יעקב בורובסקי: יש שתי אפשרויות, 150 אלף יורו - - -

היו"ר, אמיר גילת: אבל אין מספיק.

יעקב בורובסקי: מה אין, תכניסו חסויות.

אסתי אפלבאום: מה אין, יש משתיים עד עשר בלילה - - -

היו"ר, אמיר גילת: מה זה שייך לחסויות.

יעקב בורובסקי: כדי להרוויח את ה-900 אלף שקל ובזה נגמר הענין.

היו"ר, אמיר גילת: אבל זה לא שייך, יש פה שני דברים, ככל שאני מבין, אחד זה המקום שיש לך בשני הערוצים שלך - - -

יעקב בורובסקי: אז בוא נראה לבטל את שגרת - - -

דוד חיון: זה לא יגדיל לך את החסויות כי זמן השידור לא יגדל.

היו"ר, אמיר גילת: יש לך X שעות בשני הערוצים.

יעקב בורובסקי: אני הבנתי שיש לי X שעות, אבל אני אומר, אולי תגדיל את ה-X ל-X פלוס 2, ל-X פלוס 4, נוותר על משהו שבשגרה אחת לארבע שנים, שילמנו שני מליון יורו, איך ציבורית אנחנו מסבירים לעצמנו.

אסתי אפלבאום: תצדיק את הכסף.

היו"ר, אמיר גילת: גם אם תעשה את כל זה ונדבר על זה מחר בוועדת תוכן, גם אם אתה עושה את כל זה, אתה עדיין יש לך ספרים.

יעקב בורובסקי: בשביל להיות אקסקלוסיבי אני מוכן לוותר על 150 אלף יורו ושכל אזרח שרוצה לראות אולימפיאדה - - -

היו"ר, אמיר גילת: בעברית, כי רואים את זה גם ביורו ספורט.

יעקב בורובסקי: נכון, אבל כל אזרח שרוצה לראות אולימפיאדה בשביל 150 אלף יורו כדאי לנו להיות אקסקלוסיביים.

דוד חיון: זה יותר, 900 אלף שקל זה 220 אלף יורו והוא אומר שעוד אפשר לנהל משא ומתן.

יעקב בורובסקי: אם אתם עושים מבצע חסויות ואם אתם נותנים לזה - - -

היו"ר, אמיר גילת: יש החלטה של ועדת כספים שהיא קיבלה בענין.

דוד חיון: למכור במשא ומתן אם לא נקבל מחיר.

היו"ר, אמיר גילת: אז בוא נחזיר את זה לוועדת כספים.

יעקב בורובסקי: כמה זמן שידור אנחנו נותנים נניח תמורת 200 אלף יורו?

דוד חיון: אני לא יודע.

יעקב בורובסקי: כמה זמן אנחנו עומדים לתת תמורת 200 אלף יורו, בטח 30% מזמן השידור.

היו"ר, אמיר גילת: אני מציע להחזיר את זה לוועדת כספים כי יש שם החלטה של ועדת כספים שלא תהיה בסתירה להחלטה אחרת.

דוד חיון: גם ועדת תוכן, זה מדיניות של תוכן.

היו"ר, אמיר גילת: אני רוצה לחלק את זה ל-2, ועדת כספים וגם לשמוע את נציגי הספורט, נחזיר את זה לשם - - -

יעקב בורובסקי: אגב יש החלטה של הוועד המנהל להזכירכם שאומרת שפחות - - -

דוד חיון: ועדת כספים.

יעקב בורובסקי: מכובדי, הוועד המנהל.

דוד חיון: ועדת כספים.

יעקב בורובסקי: תתווכח - - -

היו"ר, אמיר גילת: של המוסדות.

יעקב בורובסקי: אתה יודע מה, מוטי שקלאר היה כאן כשהציגו בפעם הראשונה, אבל אני לא רוצה להתווכח, של ועדת כספים, זאת עדיין ועדת שצריך לכבד אותה - - -

דוד חיון: זאת היתה המלצה שלך אפילו בוועדת כספים.

יוני בן מנחם: אבל זה שונה אחר כך.

היו"ר, אמיר גילת: אני מציע שאת ההיבט הכספי נחזיר לוועדת כספים, את ההיבט התכני נדבר על זה מחר בוועדת תוכן ונראה כמה אנחנו שמים בלוח השידורים.

יעקב בורובסקי: רק ברשות השידור, רק בערוץ הראשון, מה אני צריך לתת לערוץ הספורט 30-40% מזמן שידור בשביל 10% תקציב.

היו"ר, אמיר גילת: אבל זה השאריות של השאריות.

יעקב בורובסקי: אתה אומר שזה שאריות, אני רק מזכיר לך - - -

היו"ר, אמיר גילת: בוא נדבר על זה מחר.

יעקב בורובסקי: לא, אני מזכיר לך, גמר הכדורסל שודר בשאריות, גמר המאה שודר בשאריות, אני מזכיר לך.

דוד חיון: גמר המאה?

יעקב בורובסקי: כן.

דוד חיון: אנחנו מכרנו את גמר המאה?

יעקב בורובסקי: כן.

היו"ר, אמיר גילת: אז לא נמכור.

דוד חיון: זה חמור מאוד.

היו"ר, אמיר גילת: עכשיו אתה נכנס להגדרה מה היא שארית.

יעקב בורובסקי: לא, אני לא נכנס לשום הגדרה.

דוד חיון: זה ה-אירוע של האולימפיאדה. זה לא יכול להיות.

יעקב בורובסקי: אני נכנס לתפיסה העקרונית - - -

היו"ר, אמיר גילת: אז בוא נדבר על זה מחר.

יעקב בורובסקי: אני מוכן לדבר מחר.

היו"ר, אמיר גילת: בוא נדבר על זה מחר בוועדת תוכן.

יעקב בורובסקי: אם אנחנו נותנים שני מליון יורו אז אנחנו צריכים להיות הכתובת לכל אזרח שפותח טלוויזיה.

היו"ר, אמיר גילת: אני עובר לשפ"מ.

יעקב בורובסקי: החוצפנים האלה אומרים מליון 600 כי הם יודעים שהם יקבלו ב-900.

היו"ר, אמיר גילת: אני עובר לשפ"מ. הפגישה עם שפ"מ נערכת לבקשתם, הם ביקשו להציג את תוכנית העבודה שלהם ל-2012, אבל אי אפשר שלא להתייחס לדברים ששמענו בוועדת ביקורת לפני שעה קלה וגם זה צריך להיות חלק מהדיון. אולי יושב ראש ועדת ביקורת יתן לנו תמצית, תעדכן את החברים לגבי הדברים שמענו פה ביחס לשפ"מ בוועדה שלך.

יעקב בורובסקי: הדברים הם עקרוניים, הדבר הוא עקרוני, אנחנו עשינו ועדת מעקב במסגרת ועדת הביקורת אחר קיומו של הסכם הבקרה. היתה אי הבנה בתוך ההנהלה, מנסים להגיע לככה, לאחרת, קבענו חד משמעית שהכלי של הפיקוח והבקרה על שליטת הכספים, התוכניות, הפרסומת, הוא כלי הכרחי ונתנו סדר גודל של שבוע ימים עד השבוע הבא כדי שהכלי הזה ימומש כלשונו על פי מה שכתוב בחוזה, שאם לא כן החשש הוא שמה שהיה הוא שיהיה, שכל אחד ימשוך חזרה לכיוון שלו. אני מאמין שיש רצון טוב גם בצד השני ואם נצליח להגיע להסדר בחלק הזה מה טוב, וא לא - - -

אסתי אפלבאום: מי אמור לפקח?

יעקב בורובסקי: מי שאמור לפקח זה ההנהלה, אנחנו כוועדת ביקורת על ההנהלה, אבל אחד הכלים הוא שאם בשבוע הבא ההסדר הזה לא ממומש הייעוץ המשפטי יתחיל לנקוט בהליכים פורמאליים כלפי שפ"מ, התרעה, הסבר וכו' על אי מימוש ההסכם.

היו"ר, אמיר גילת: שלום, אנחנו מתנצלים על האיחור.

אברהם פרחי: אני אציג לכם את רונן, שאותו עדיין לא פגשתם. רונן הצטרף לחזר את שורותינו בנושאים האלה.

היו"ר, אמיר גילת: אברהם, לפני שנתחיל במה שאתם ביקשתם, רק הנושא של הבקרה. איפה עומד מבחינתכם הנושא של מערכת הבקרה?

אברהם פרחי: דיבר איתי בדיוק בחוץ מיקי, מי שמרכז את זה אצלנו זה עמי לוי שהוא סמנכ"ל התפעול או ה-CFO שלנו. ההנחיה שלו ממני זה לעשות כל מה שרק ניתן לחבר את המערכות לפי כל מה שאתם מבקשים ובלבד שהמערכת לא תיפול לנו. שלא יעלה לנו מליוני שקלים רק לעשות את הקונוורשן הזה, זה לא בעיה של בקרה אלא של תפעול דווקא, ענין הבקרה אמור להיפתר בזה ששמים אצלנו תחנה של רשות השידור שרואה, שמסוגלת להתחבר לכל הקבצים - -

יעקב בורובסקי: את זה אנחנו רוצים.

אברהם פרחי: אתם יכולים לבצע את זה בכל יום.

יוני בן מנחם: אז מה זאת המילה הזאת ממשק?

יעקב בורובסקי: זה מה שאנחנו מבקשים.

היו"ר, אמיר גילת: זה יכול לקרות מחר?

אברהם פרחי: מחר בבוקר תביאו מחשב, תגידו מה אתם רוצים, יבוא האיש הטכני שלכם שיתחבר ומחר בבוקר זה עובד.

יוני בן מנחם: אז למה ביקשתם ממשק?

אברהם פרחי: לא, מה שאתם רוצים, בנוסף לזה, יש פה שני נושאים שונים, לו הייתי יודע שתהיה שאלה כזאת הייתי מביא את עמי, הוא היה יותר במדוייק, אז אני מתנצל אם זה לא, אני אדבר קצת בכללי. יש פה שני נושאים שונים, אחד זה בקרה, לראות מה המערכת שלנו עושה לפי מה שבא לכם לראות. אתם תבחרו מה שבא לכם לראות, להיות מחוברים און ליין למערכת שלנו - - -

היו"ר, אמיר גילת: לפי השדות שהוגדרו.

אברהם פרחי: לפי מה שאתם רוצים, אם לא הגדרתם עד היום את כל השדות מחר תגדירו חדשים ולהיות מחוברים און ליין, כמו תחנה אצלנו במערכת שרואה הכל. את זה אפשר לעשות מחר בבוקר. ויכולתם לעשות את זה גם לפני שבועיים. יש דבר אחר שזה ענייני תוכנה, תוכנת השיבוצים והוצאת החשבוניות כתוצאה מזה, זה דבר הרבה יותר מסובך. בענין הזה התקיימו מספר פגישות, האחרונה שבהן היתה ביום חמישי האחרון, הגיעו אנשים שלכם לשפ"מ, בילו יום שלם, שני מנתחי המערכות שעובדים אצלכם, אני לא מכיר אותם, לא

הייתי בפגישה הזאת, יחד עם איש ממשרד רואה החשבון שלכם ועם איתי החשב שלכם, החשב או מנהל הכספים, אני לא יודע אם אני מגדיר אותו נכון. פה יש בעיות יותר משמעותיות, התוכנה אצלכם לא מסוגלת לעשות את העבודה שהתוכנה של שפ"מ עושה, אמרתי קודם למיקי, אם הבעיה שלכם היא שאתם רוצים תוכנה שמסוגלת אחרי זה לעשות שיבוצים אני מוכן להעביר לכם את התוכנה שלנו, עלה מליוני שקלים אבל אני מעמיד אותה לרשותכם ואני אתן לכם כל רשיון שיש לי להפעיל אותה, אם תרצו. אם אתם רוצים להפעיל את מערכת שפ"מ באמצעות תוכנה שעוד לא התנסתה, עוד לא קמה, יש רק איזה מין מסגרת כללית, אז אנחנו נשלם על זה מליוני שקלים, זה מאוד פשוט, זה לא יעבוד ואני לא רוצה לקחת את ההימורים האלה, יש מערכת עובדת, מערכת הבקרה תיתן את הפתרון מחר בבוקר, אין שום בעיה, לראות מה שקורה אצלנו אתם שמים מחשב אצלנו, מחובר לכל המערכות של שפ"מ. ויש שאלה איך מנתחים, מה אתם רוצים לראות, באיזה חתכים, רק תגדירו, איך שאתם מגדירים ככה תראו.

<u>יעקב בורובסקי:</u> בוא נעשה שני מצבים, אנחנו רוצים להיות מחר בבוקר כפי שכתבנו בהסכם, עם מחשבים אצלכם און ליין על מה שיש ובנוסף יש פיתוח שלנו, של רפי יהושע, שהוא מגדיר עוד שדות, בהנחה מחמירה שחלק מהשדות שהוא מגדיר אתם לא יודעים לתת לנו אותם היום אלא באמצעות סוג של ממשק, בכוונה אני עושה את זה ככה, אז מה שאנחנו מבקשים זה קודם כל להיות מחוברים, לדעת מה קורה אחד לאחד, שתתקוונו אתם לממשק של רפי יהושע באופן מלא, תגדירו את הפערים, אני כמעט בטוח שאין פערים בהגדרת שדות כי בסך הכל זאת מערכת שאומרת, ערן, אני טועה טעות דרמטית או חלקית?

<u>ערן הורן:</u> במה?

<u>יעקב בורובסקי:</u> במה שאני אומר עכשיו, התמונה שיש לשפ"מ כרגע היא תמונה יחסית, הוא נותן את מה שיש לו, לא את מה שאתה ביקשת, לא את מה שרפי מבקש - - -

<u>ערן הורן:</u> הבעיה היא שמה שאני צריך בשביל בקרה מלאה קיים אצלו בשתי מערכות שונות.

יעקב בורובסקי: ולכן צריך את אותו תיאום עם הממשק. ללא קשר לזה אנחנו מבקשים לדעת מה קורה היום באמצעות המחשב ולקיים את הממשק בדרך העוקפת בלי המליוני שקלים, זה הכל.

אברהם פרחי: לא איכפת לי שישימו מחשב לכל אחד משני - - -

יעקב בורובסקי: אז תשימו שני מחשבים.

ערן הורן: התהליך הזה, עוד מהקיץ דובר על מערכת שלנו ולכן אנחנו בדקנו את הנתונים שלו כדי שיהיו במערכת שלנו, אנחנו לא בדקנו את ישימות המערכות שלו לצורך בקרה. אני לא יודע לענות על זה.

יעקב בורובסקי: בסדר, אתה לא צריך לדעת לענות, מה שאתה צריך לדעת הוא, מה שאנחנו רוצים, אצל רפי יש לך, את השדות שלך יש לך - - -

ערן הורן: את השדות יש אצל רפי ואת הנתונים יש אצלו.

יעקב בורובסקי: אז לחבר את השדות של רפי לנתונים שלו.

ערן הורן: זה הממשק.

יעקב בורובסקי: הבנתי.

ערן הורן: אין פה השאר, זה הממשק.

יעקב בורובסקי: הבנתי. מבחינתנו זה לא ממשק, מבחינתנו זה אם צריך לשים שני מחשבים מחר אצלו, שים שני מחשבים מחר אצלו, תקבל את התמונה.

מיקי מירו: אבל לא זאת הבעיה.

יעקב בורובסקי: מה הבעיה?

מיקי מירו: הבעיה שבדיוק זה מה שדיברתי עם אברהם, שהם צריכים להניע את זה, לעזור להתחבר, אני לא מבין את השפה הזאת, הם צריכים לדעת להעביר לי את הנתונים אל השדות.

אברהם פרחי: יש שני נושאים שונים, אחד זה מה שאתם קוראים בקרה ולהיות מסוגלים להיכנס לכל המערכות שלנו, יש לנו שתי מערכות, אחת שעושה את החשבונות ואחת שמשבצת, אז אתם רוצים להיות עם שתי שלוחות שנמצאות בתוך המערכות, לראות שקוף כל מה שאתם רוצים.

יעקב בורובסקי: נכון.

אברהם פרחי: תגדירו מה אתם רוצים לראות.

דוד חיון: כולל ההסכמים.

אברהם פרחי: אתם און ליין, תסתכלו על מה שאתם רוצים.

דוד חיון: כולל ההסכמים.

אברהם פרחי: מה שאתם רוצים, הכל הכל הכל.

יעקב בורובסקי: ברור.

אברהם פרחי: כדי לראות את זה אתם בסך הכל שמים מין עמדת תצפית כזאת, אחרי זה צריך להגדיר, אז מרוב עצים לא רואים את היער, אתם צריכים להחליט איזה עצים אתם רוצים לראות, אז זה יותר בעיה של הגדרה.

מיקי מירו: זה הוגדר.

אברהם פרחי: את החיבור לנתונים זה אתם מביאים מחר מחשב לכל - - -

יעקב בורובסקי: פה אנחנו אומרים בדיוק את כל מה שהתנהל במשא ומתן. הבעיה כרגע היא היישום. שהמחשבים אכן יהיו ושהבקרה תתקיים, לצורך הענין אני אומר בצורה מאוד פשטנית, אם צריך שני מחשבים או שלושה מחשבים או ארבעה מחשבים, שיהיו 3-4 עמדות, אם מחר העתידי אפשר לנקז הכל למחשב אחד - - -

אברהם פרחי: לפי דעתי אפשר אבל אני לא בקיא בזה כל כך.

יעקב בורובסקי: אז את זה ניתן למומחים. אבל אנחנו עומדים על כך שיהיה תהליך מסודר של בקרה שנדע על מה אנחנו מדברים. לא הבנת?

ערן הורן: יהיו שלוש עמדות איפה?

יעקב בורובסקי: שלוש עמדות שלנו - - -

ערן הורן: של המערכת שלנו?

יעקב בורובסקי: של המערכת שלנו - - -

ערן הורן: בחברת שפ"מ?

יעקב בורובסקי: אצל שפ"מ.

ערן הורן: וממחר בבוקר הוא יזין אותם?

יעקב בורובסקי: כן.

ערן הורן: אתה הבנת את זה?

אברהם פרחי: לא.

מיקי מירו: זה מה שהוא לא מוכן.

אברהם פרחי: לא אמרתי - - -

מיקי מירו: יעקב, זה בדיוק מה שהוא לא מוכן. אתה אמרת ברור, אבל - - -

אברהם פרחי: בואו נבדיל בין מערכת שהולכת לעשות עיבודים - -

יעקב בורובסקי: אני לא מדבר על עיבודים, אני מדבר על נתונים.

אברהם פרחי: להסתכל על נתונים, אז אני איתך.

יעקב בורובסקי: אני הבנתי אותך, אני לא רוצה עיבודים ממך.

אברהם פרחי: אם אתה רוצה בקרה בלי עיבודים, לא שאתה לוקח את הנתונים ומשבץ או מוציא חשבוניות.

יעקב בורובסקי: אני לא רוצה שיבוצים, אני רוצה מערכת שתהיה שקופה לנתונים.

אברהם פרחי: אתה רוצה עמדות תצפית, אתה רוצה בכל פינה חשוכה.

יעקב בורובסקי: לכל פינה.

ערן הורן: את כל הנתונים מהמערכות שלך תקרין למערכת של רשות השידור.

אברהם פרחי: תגדיר עוד פעם, אני רוצה להבין עוד פעם.

יעקב בורובסקי: אני רוצה להיכנס בזמן רנדומאלי לראות את כל ההסכמים שנעשו, לראות את כל הפרסומות ששודרו - - -

אברהם פרחי: כן.

יעקב בורובסקי: לראות את כל החוזים.

אברהם פרחי: מחר בבוקר אתה יכול - - -

יעקב בורובסקי: יכול להיות שכשאני אומר אנחנו רוצים עוד משהו, אז יכול להיות שיש עוד משהו שאני לא יודע אותו, אבל בעיקרון ההסכם מדבר על שקיפות, על בקרה על נתונים. הרעיון המרכזי הוא שקיפות מלאה של הנתונים מצד אחד לצד השני, העיבודים שאתם עושים אם הם מתאימים לעיבודים שלנו גם הם שיהיו שקופים, זה הכל, אני לא רוצה מכם שום דבר מעבר לזה.

אברהם פרחי: אני מקבל את מה שאתה מבקש, אין שום בעיה.

היו"ר, אמיר גילת: מיקי, מבחינתנו תיכנס לענין ואם עד סוף השבוע יש תקלות מיוחדות שנדע עליהן, רפי פשוט לא פה אז תראה שהמערכות מדברות ביניהן.

מיקי מירו: בסדר. יש פה מחלוקת בנקודה מסויימת שאני מקווה, סיכמנו מחר לעשות שיחת ועידה - - -

אברהם פרחי: עם מה שאמרת אין לי מחלוקת, עם מה שיעקב אמר אין לי מחלוקת, אם אתה רוצה לראות, אם אתה רוצה לשים משהו - - -

מיקי מירו: זה צריך להיות מערכת שיושב המנכ"ל בחדרו ואומר הנה עכשיו אני רואה מה שפ"מ עושים - - -

אברהם פרחי: הוא יכול לראות מה שאני רואה, מה שעמי רואה.

מיקי מירו: לא, לא מדוייק.

אברהם פרחי: מה שכל מי שרוצה לראות רואה.

מיקי מירו: זאת מערכת שאופיינה ע"י רשות השידור לפי הצרכים.

יוני בן מנחם: רבותי, מה שכתוב בהסכם זה מה שצריך להיות, זה הכל, אני לא מבין על מה אתם מתווכחים. מה שכתוב בהסכם, כשמחר יבוא מבקר המדינה ויבדוק אז יראה שרשות השידור עמדה.

אברהם פרחי: החרדה שלנו, פיתחנו מערכת במליוני שקלים שעושה את העיבודים, השיבוצים האלה זה דבר מאוד מסובך, זה 60 אלף תשדירים ואחרי זה כל חשבונית, ויש מערכת מאוד אמינה, אם תעשו מחקר קטן בשוק תראו שמערכת ההתחשבנות של שפ"מ זאת המערכת הכי אמינה שקיימת בשוק המדיה,

זה עלה לנו בהרבה זיעה ואין טעם לזרוק את זה ולשבור את זה, זה הדבר היחידי, לכן את העיבודים אנחנו לא רוצים לעשות מערכת שעושה עיבודים שהיא אפילו לא נוסתה, זה לא יהיה הגיוני. ובקרה מה שאתם רוצים.

<u>יוני בן מנחם:</u> אברהם, אנחנו לא רוצים לשבש לכם שום דבר, אנחנו רוצים שמה שחתמתם בהסכם תעמדו בו, זה הכל. זה מה שאנחנו רוצים, לא יותר מזה. אנחנו לא נשבש לכם שום עבודה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני חושב שהנקודה הובהרה.

<u>אברהם פרחי:</u> אין לנו מחלוקת פה, זה יותר ענין של הבנת המטריה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אנחנו בשבוע הבא נקבל דיווח ואם יש אמרג'נסי אז לפני שבוע הבא.

<u>יעקב בורובסקי:</u> אני מראש מתנצל שאני צריך תיכף לעזוב אבל זה לא קשור בך, זה דברים אחרים לגמרי.

<u>אברהם פרחי:</u> אז אני אגיד רק מילה אחת של הקדמה. קודם כל למי שלא מכיר, את רונן הצגתי, המנכ"ל החדש של שפ"מ, רונן ברקה, הוא בא אלינו, הוא היה משנה למנכ"ל של ערוץ 10, הוא מכיר היטב גם את תחום הטלוויזיה וגם את התוכן בטלוויזיה, כי בשנים האחרונות הוא היה גם מנכ"ל של נוגה תקשורת שהיא המפיקה הכי גדולה בארץ של טלויזיה, לפני זה הוא היה גם ב-Yנט, הוא היה ממקימי Yנט יחד עם מוטי פרידמן והיה מנהל השיווק של קשת, אז הוא בא במידה רבה מתוך התחום, הקים גם חברה שנקראת לוגיה - - -

<u>יוני בן מנחם:</u> למה לא היה לכם עד היום מנכ"ל והיום החלטתם שאתם רוצים מנכ"ל?

<u>אברהם פרחי:</u> אני אהיה היושב ראש וליומיום אני רוצה בחור נמרץ וצעיר. רבקה כץ היא משנה למנכ"ל שפ"מ ואחראית על כל המכירות, שרית היא סמנכ"ל השיווק שלנו ואחראית לכל מסעות הפרסום הנפלאים ולניתוחים האסטרטגיים שנעשים בשפ"מ. אנחנו נמצאים בתקופה מהקשות, אני כבר 18-19 שנים בענף הזה וגם קודם הייתי מפרסם בכיר, אני לא זוכר הרבה תקופות כל כך

פרובלמטיות, יותר מזה, אני באמת ואני מקווה שאני לא אומר פה משהו שהוא לא תקין, השידור הציבורי היום המשענת העיקרית שלו ואת זה אתה יודע יוני, זה רשת ב' והרדיו, הרדיו זה אולי הדבר השריד המרכזי בארץ של מדורת השבט ולא כוכב נולד ולא האח הגדול, זה רשת ב'. רשת ב' זה המקום היחידי שיש איזה שהוא קונצנזוס לגביו והדבר הזה נמצא בדעיכה מתמדת ואנחנו רגע אחד לפני, זה מסוג הדברים האלה של זאב זאב כי אנחנו כל השנים נאבקים בנקודה הזאת והיא מתקרבת ומתקרבת ואנחנו בינתיים עוד איכשהו שורדים. אנחנו מאוד קרובים ואם לא נעשה פעילויות מיידיות אנחנו נגיע לשם ואי אפשר יהיה אחרי זה להחזיר את הגלגל אחורנית או בוא נגיד להחזיר את זה אחורנית המאמץ הנדרש הוא פי 10 בערך. אז זה הרקע של הענין הזה. הבאנו קצת ניתוחים של הנתונים שמזה אפשר לראות את התמונה או מזה מיד קופצת התמונה ואנחנו צריכים לדבר גם על הפתרונות.

שרית אריסון: אני אשתדל לעשות את זה קצר ותמציתי. לפני שאנחנו מתחילים להיכנס ל-2012 חזרתי לרגע ל-2011 כדי לראות מה היה לנו ב-2011. 2011 היתה שנה נפלאה לרדיו בניגוד לשאר אמצעי המדיה, כל אמצעי המדיה ב-2011 ירדו למעט הרדיו, עלינו ב-7% ביחס לשאר. הנתונים האלה הם נתונים על פי יפעת בקרת פרסום, הם לא משקפים את המציאות כי הטלוויזיה והעיתונות, אני לא יודעת כל כך לגבי הקולנוע, ירדו הרבה יותר מכפי שהם מוצגים בשקף הזה.

אברהם פרחי: זה נתוני אמת, זה הנתונים שלנו בשקלים.

יוני בן מנחם: מה זה הרדיו פלוס 7, לא הבנתי.

אברהם פרחי: עלינו ב-7%.

שרית אריסון: אנחנו עלינו ב-7% ביחס - - -

יוני בן מנחם: איפה ברדיו?

שרית אריסון: כל הרדיו, רדיו איזורי ורדיו ארצי זו המדיה היחידה שעלתה. כשהיה חשש ששפ"מ יעזבו את תחום המדיה אז הרדיו האיזורי היה מאוד עצוב כי אנחנו עושים לו נורא טוב. אז כפי שאתם רואים אכן כך, עלינו ב-7% בניגוד לשאר המדיות. הסיבות לצמיחה היו, אני מניחה שהן הרבה יותר

מורכבות אבל ניסינו ככה לסכם את זה בשני כיוונים מרכזיים. האחד זה הצלחת המהלך השיווקי פלפל מוסקו שהשליך מבחינת המכירות שלנו, זה היה מהלך יוצא מן הכלל והוא עשה לנו מאוד טוב מול מפרסמים גדולים מרכזיים שלא ראו ברדיו אלטרנטיבה ראויה לקדם מהלכים אסטרטגיים והמהלך הזה הוכיח לרבים שיש לנו את היכולת לעשות את זה. ההזדמנות השניה שהיתה לנו היא המחאה החברתית והמצב הכלכלי והרדיו בזכות גם מהלכים שלנו והבנה, המחאה החברתית והמצב הכלכלי בעולם כל הקיץ והכניסה מהקיץ עד היום, אני לא צריכה לספר לאף אחד כאן שהתקופה הזאת היתה מאוד מורכבת להרבה מאוד מפרסמים, היתה עצירה מאוד גדולה של מפרסמים גדולים בענף הפרסום ואנחנו ניצלנו את זה על מנת להחדיר את המסר שהרדיו יש בו גם צניעות וגם אפקטיביות והוא תואם את רוח התקופה וזאת למרות הירידה ברייטינג. הצלחנו להגדיל את נתח הפרסום ברדיו.

ערן הורן: ה-7% זה נתח הרדיו בעוגת הפרסו - - -

שרית אריסון: זה הגידול, זה לא נתח הרדיו. שיעור הצמיחה ביחס לשנה קודמת.

ערן הורן: מה חלקנו ב-7% הזה?

שרית אריסון: בשקף הזה אתם יכולים לראות, בגדול חלקנו בסביבות, אין לי את כל הנתונים במאה אחוז, אבל אנחנו מתחלקים עם הרדיו האיזורי באופן כללי, גם מפרסמים מקומיים וגם מפרסמים ארציים, בסביבות ה-50:50 אפילו.

אברהם פרחי: אם לוקחים גם את המכירות שלהם למכירה מקומית - - -

ערן הורן: זה לא מה ששאלתי, שאלתי בכמה אנחנו צמחנו.

שרית אריסון: אנחנו צמחנו באפילו יותר מ-7%.

אברהם פרחי: אם לוקחים רק את הקמפיינים הארציים שישנם ברדיו האיזורי ואת הקמפיינים שמשודרים אצלנו, אנחנו עובדים עליהם בערך ביחס של שני שליש, שליש, זאת חלוקת העוגה בפרסום של קמפיינים שהם רלוונטיים עבורינו שזה לא בית שמחות בבית שאן.

שרית אריסון: היום ההגדרה של קהל היעד המרכזי ואני מבינה שאסתי מתחום הפרסום, קהל היעד המרכזי היום מוגדר בגילאי 18-49, היום מתייחסים לקהל הזה חלקנו הוא 24% לעומת הרדיו האיזורי שהם מגיעים לכיסוי של 63% מקהל היעד הזה. בקהל היעד הזה רשתות קול ישראל מגיעות ל-24% לעומת הרדיו האיזורי שמכסה את הקהל הזה ב-63%. אתם מבינים את חוסר האיזון הזה.

מיקי מירו: למרות שאם תעלי מ-50 ואילך אז זה ישנה קצת את התמונה.

רבקה כץ: תיכף אנחנו נראה את הנתונים, תיכף אתה תראה את הנתונים גם בגיל 50, זה ברור.

שרית אריסון: לא, סליחה, קול ישראל 24.3, שפ"א 37.3.

מיקי מירו: זה ב-18-49.

שרית אריסון: היחס הוא 64 :36. ההכנסות הן ביחס הפוך.

אברהם פרחי: תעברי לקהלים האחרים, זה יהיה אולי יותר ברור ויותר בולט.

שרית אריסון: אירועים מרכזיים. אם אנחנו רואים מה קרה לנו בשנת 2002 עד היום - - -

רבקה כץ: שימו לב לקהלים.

שרית אריסון: רשתות קול ישראל בשנת 2002 בגילאי 18 פלוס, אם אנחנו לא יורדים לרזולוציות של 18-49 או 25-54, רק 18 פלוס שזה מגיל 18 עד גיל 85, אז ירדנו מ-54.7 ל-37.7. בחיתוכים יותר מדוייקים של 18-49 ירדנו מ-51 ל-29.9 ובגילאי 25-54 מ-42.2 ל-24.3. זה מאוד דרמטי.

רבקה כץ: עכשיו זה לגבי כל הרשתות.

אברהם פרחי: תיכף תראו אגב שבצעירים, בגילאי 18-39, נקרא לזה צעירים, לא ילדים, ירדנו מ-42 ל-21, חצי.

רבקה כץ: פה זה מפת הרדיו בגילאים שונים.

שרית אריסון: בגרף הזה אתם יכולים לראות לא אנחנו מול עצמנו כמו שהצגתי קודם אלא אנחנו מול המתחרים ברדיו. אנחנו בירוק בהיר, גלי צה"ל וגלגל"צ בירוק כהה ובאמצע שפ"א באדום. אתם יכולים לראות שבגיל 18 פלוס אנחנו עוברים את שפ"א, בגילאי 18-49 כבר הפער מאוד גדול לטובת שפ"א וכמובן לטובת גל"צ וגלגל"צ, וכנ"ל בגילאי 25-54.

אברהם פרחי: הגילאים 25-54 אגב זה משהו שתמיד היינו מגדירים כקונה המרכזי. אבל ענף הפרסום היום מגדיר את זה 18-49 שזה לצערי פחות טוב. אנחנו מנסים להתמודד, עדיין אם תראו את הפרסומים שלנו, את הפליירים שאנחנו מחלקים, אנחנו תמיד מתייחסים ל-25-54 מתוך תקווה שאנשים - - -

אסתי אפלבאום: לא הגיעו אליהם עוד המגמות של הגיל השלישי.

מיקי מירו: מה זה המספר הזה?

רבקה כץ: 25-54, הקונה העיקרי, הכסף הפנוי היותר גבוה.

מיקי מירו: זה מופרך מהיסוד.

אברהם פרחי: זה הוצאה לפרסום, אם תלכי לכל משרד פרסום -

רבקה כץ: אף אחד לא קונה 18 פלוס.

מיקי מירו: אני יודע שאנשים במצב כלכלי, מתחילים להיות במצב כלכלי טוב מ-50 פלוס וההוצאות הולכות וקטנות - - -

רבקה כץ: אני מסכימה איתך, זה מה שאני אומרת.

מיקי מירו: זה נתון מופרך.

שרית אריסון: זה דפנסיבי, זה לא מופרך, זה מה שהם דורשים, אנחנו מתמודדים עם דרישות של שוק.

מיקי מירו: זה המצאה של הענף.

רבקה כץ: לא, זה לא ענין של המצאה של הענף.

מיקי מירו: כל ענף ממציא לו משהו.

רבקה כץ: גם אם אתה צודק ואנחנו צודקים - - -

אברהם פרחי: אתה קטגורית לא צודק פה - - -

רבקה כץ: גם אני חושבת שבגיל 50 הכסף הפנוי, אבל לא רוצים לקנות, יש לך קוקה קולה, כל הלקוחות, כל המפרסמים, אם זה משקאות, אם זה גם אפילו מכוניות, אם אנחנו מדברים על הענין של מכוניות, שאנחנו אומרים, הפניה היא רק ל-50, משכנתאות, בנקים שמחפשים - - -

אברהם פרחי: באופן גורף רוב השוק זה מה שהוא רוצה.

רבקה כץ: ניקח לדוגמה ביטוחים, אתה יודע מה ההגדרה של חברת ביטוחים - - -

מיקי מירו: אולי אתם צריכים את הילד שיצעק המלך הוא עירום.

שרית אריסון: דיברנו על צעירים, אם אנחנו מדברים על ממש צעירים, 39 זה כבר לא ממש צעיר עבור מותגים מסויימים, אבל ירדנו מ-2002 עד היום ירדנו מ-42% ל-21%, לא משנה אם זה קהל יעד מרכזי או לא, הירידה בקרב הקהלים האלה היא מאוד דרסטית וזה מה שצריך להדאיג, אנחנו לא יכולים להתעלם מזה, זה המסר כאן. לעומת זאת הנוכחות של גילאי 50 פלוס בתחנות קול ישראל היא 55 מעל האינדקס, היא 155, האינדקס הוא מאה, הממוצע, אנחנו 155. זה אומר שהגיל הממוצע, יש תחנות שיותר, יש תחנות למשל 88 הגיל הממוצע מוריד קצת את ממוצע הגילאים של קול ישראל אבל בגדול הגיל הממוצע של כל תחנות קול ישראל הוא 52, של גלי צה"ל 46, של גלגל"צ 38 ושל שפ"א 41. אלה פערים מאוד גדולים באחוזים. רשת ב' עמוד השדרה שלנו נחלשה ובסכנה לאבד את הבכורה לגלי צה"ל. היום רשת ב' מגיעה ל-25.4 ב-TGI האחרון וגלי צה"ל 24.2 אם אינני טועה.

אברהם פרחי: היינו ברשת ב' ב-40%.

יוני בן מנחם: היינו.

שרית אריסון: במהלך השנים שדיברנו עליהם, 2002-2011, רשת ב' איבדה כ-50% מאזינים בקרב גילאי 18-54, כנ"ל רשת ג'. הסיפור על הגילאים ואם זה נכון או לא נכון, הוא פחות רלוונטי כשאנחנו אומרים, אנחנו נמצאים בשוק מאוד תחרותי - - -

אסתי אפלבאום: מה המגמות בעולם עם הרדיו?

אברהם פרחי: ברוב העולם המערבי הרדיו מתחזק.

אסתי אפלבאום: איך הם עושים את זה?

רונן ברקה: הרדיו שם בנוי בצורה טיפה שונה, חוץ מהלוקאלי - - -

מיקי מירו: חגגנו לפני חודש את יום הרדיו הבינלאומי.

רונן ברקה: רדיו דיגיטאלי ורדיו אינטרנטי שבארץ לא כל כך קיים בגלל בעיה של זכויות.

שרית אריסון: כמדיה אנחנו מתמודדים מול תחרות מאוד אגרסיבית מצד כל אמצעי המדיה. הכסף בשוק לא משתנה, התחרות על אותו נתח גדלה, כולם רוצים לנגוס בו. ישראל היום מאוד התחזקו, פייסבוק, הרשתות החברתיות, כל הדברים האלה מאוד מוכרים לכם רק שאנחנו חווים את זה ביומיום, הטלוויזיה הורידה מחירים, שילוט חוצות מאוד אגרסיבי כי הוא איבד נתח מאוד גדול בשנה החולפת, העיתונות, ידיעות הורידו מחירים בעקבות המהלכים שישראל היום עשו כך שאנחנו נלחמים במדיה - - -

אברהם פרחי: נכנס שותף חדש למעריב, זה גם מדרדר את כולם.

שרית אריסון: וכמובן הדיגיטל והאינטרנט שזה הבייבי החדש בעולם הפרסום, כולם רוצים להיות שם, אם זה עובד ואם זה לא עובד זה משהו הרבה יותר אטרקטיבי מאשר הדברים המוכרים והישנים וזה מייצר לנו, נוגס לנו בנתחים מאוד גדולים. למשל האינטרנט בשנה שעברה נגס בנתח של 573 מליון שקלים, תעשו חישוב, לעומת הרדיו - - -

אסתי אפלבאום: מצד שני כולם בוכים שבאינטרנט אין כסף ואין שום דבר.

שרית אריסון: והם ממשיכים להיות שם והם נורא מבולבלים. משרדי הפרסום מאוד מבולבלים היום בנושא של האינטרנט.

אסתי אפלבאום: זה לא מצדיק - - -

שרית אריסון: זה נכון אבל זה לא עוזר לנו מבחינת התחרות.

אברהם פרחי: האינטרנט לא אפקטיבי כמו שעושים - - -

אסתי אפלבאום: הוא אפקטיבי לאינפורמציה.

אברהם פרחי: אבל אם את שואלת אותי הם ימשיכו להתחזק וזאת גם המגמה העולמית, הם ימצאו את הדרכים איך להיות יותר אפקטיביים, זה יגיע. האיום הזה רק יתחזק.

אסתי אפלבאום: כל עוד גם הרדיו מתחזק עולמית.

שרית אריסון: כן, אבל מקומית, לא מסתכלים על איזה אחוזי האזנה יש בעולם, מסתכלים על מה אנחנו יכולים טו דליבר. הסכנה המיידית - - -

אברהם פרחי: אני אתרגם את מה שאת אומרת, אם הרייטינג שלנו אז זה ישחק לטובתנו.

רבקה כץ: כי הרדיו דווקא בתקופה העכשווית יכול לגדול, יש לו ממה לצמוח.

אברהם פרחי: יש לנו עם מה להביא עוד כסף לרדיו, אם תהיה לנו עוד אפקטיביות.

שרית אריסון: הסכנה המיידית שאנחנו רואים זה פגיעה במובילות שלנו. בסקר TGI הבא בקלות רבה מאוד גלי צה"ל עוברים אותנו, גלגל"צ כבר עברו מזמן, רשת ב' תאבד את הבכורה לגלי צה"ל ורשת ג' תמשיך באותו - - -

אסתי אפלבאום: יש לכם ניתוח של מה שקרה מ-2002 עד 2008 שהגיעו למצב הזה?

אברהם פרחי: כן. יש לנו ניתוח אפילו לפי שעות אם את רוצה.

אסתי אפלבאום: כי זה טרום תקופתנו, אז אנחנו לא יודעים מה עשו פה.

אברהם פרחי: אני רוצה להגיד לכם משהו ערכי על רשת ב', ככה אני לפחות מבין, בתור אזרח אני אומר את זה, לא בתור אינטרסנט ויש לי אינטרסים פה שתצליחו כי מזה אני מתפרנס. אני חושב שרשת ב' אם יש לה עדיין צ'אנס לחבר את האנשים שמוכנים לעשות משהו לטובת המדינה הזאת, זה המקום, אני חושב שזה משקף בצורה הכי נטו את הרעיון של השידור הציבורי ויש לנו את

הכלי הזה ביד ואנחנו חייבים לחבר אלינו מחדש את הקהלים שלא נמצאים היום ברשת ב'. זה מחייב מחשבה יותר עמוקה ויש לנו אחריות לזה. רשת ב' זה כלי התקשורת המרכזי במדינה והוא יותר חזר מחברות החדשות של ערוץ 2, הוא כלי ששומעים אותו כל היום ובאופן מצטבר ההשפעה שלו היא ענקית ויש לנו ממש אחריות פה בדבר הזה, זה לא רק שפה עושים גרפים ואם אני יכול למכור בעוד מליון שקל כשפ"מ וכמה מתוך זה יכול לשמש לרכישת תוכן, יש לנו פה שליחות, אני מסתכל על זה כאיש שמחנך את הבנים שלי.

מיקי מירו: אתה מתכוון לרכישת תוכן שיווקי, פרסומי.

רבקה כץ: לא, הוא התכוון לתוכן של החיים, אבל גם תוכן שיווקי, זה גם בסדר.

מיקי מירו: כי אנחנו לא עושים את זה.

שרית אריסון: ניסיתי כאן להראות את הקשר הישיר בין החוזק של התחנות לבין ההכנסות של רשות השידור וכמובן פועל יוצא שלנו אבל הלינקדג' הזה הוא כל כך ישיר וכל כך ברור שאין צורך להרחיב. אנחנו מגיעים ל-2012, אנחנו הגדרנו את 2012 כשנת הרדיו, זה מין מנטרה כזאת שאנחנו חוזרים עליה בתקווה שהלקוחות הפוטנציאליים שלנו יפנימו את המסר, כי זה מסר מקסים, 2012 שנת הרדיו. אני מניחה שכולכם שמעתם את התשדירים שעשינו לאחרונה - - -

אברהם פרחי: הלכנו עם רעיון של צניעות אפקטיבית, שרדיו זה לא שביץ, אתה לא עושה איזה קמפיין גדול ואז כולם אומרים, אני משלם על הפרסומת, עכשיו עם המחאה כאילו. הלכנו על צניעות אפקטיבית ואז כפועל יוצא של זה אמרנו שזאת שנת הרדיו, זאת השנה, אם אתה רוצה לעשות, עדיין למכור מוצרים, אתה לא יכול להיעלם מהשוק אז הרדיו זה האמצעי הנכון. להלן 2012 שנת הרדיו. אנחנו בתקווה שמהלכים ככל שנצליח לדפוק על המסמר הזה עוד ועוד הם יצליחו להניב פירות. הנסיון שלנו מהעבר שמהלכים כאלה הם מאוד מוצלחים אבל זה צריך עוד לראות קדימה.

אסתי אפלבאום: עליתם עכשיו עם איזה שהוא קמפיין.

שרית אריסון: כל הזמן אנחנו מייצרים קמפיינים.

רבקה כץ: עם החתונה.

אסתי אפלבאום: זה גם שלמור?

רבקה כץ: זה שרית, שרית אחראית על כל הקמפיינים.

שרית אריסון: זה עם שלמור אבל זה היה רעיון שלנו.

יוני בן מנחם: גדעון עוד בארץ?

אברהם פרחי: גדעון במקרה היום בארץ, נדמה לי שהיום הוא מגיע.

יוני בן מנחם: אז מי עושה את הקמפיינים?

אברהם פרחי: המשרד שלהם, שרית והמשרד.

יוני בן מנחם: מי החליף אותו?

שרית אריסון: יש שם בחור חדש שבימים אלה נכנס לתפקיד, אבל יש צוותים ואני עובדת מול צוותים. אנחנו עובדים בצמוד אליהם והם מאוד איכפתיים, אני חושבת שגם גדעון, וגדעון ליווה אותנו במהלך כל השנים האלה בנאמנות גדולה ולא בגלל כסף, בגלל שבאמת היה איכפת לו, כי הוא היה מאוד מחובר למותג שפ"מ ולרשתות שלנו ואני חושבת שהוא הנחיל את זה לכל העובדים שלו ואני מרגישה את זה ביומיום, זה עובר וזה מאוד משמח.

החזון. החזון אני חושבת שזה הבייסיק של כל מה שאנחנו מדברים עליו כל הזמן, שאנחנו רוצים לחזור ולהוביל גם באקטואליה וגם ברשתות המוסיקה. לגאווה, לגאוות השידור הציבורי, זה נשמע אולי ארכאי ההגדרה הזאת אבל אני חושבת שיש לנו מוצרים נפלאים, יש לכם מוצרים נפלאים ואני חושבת שאפשר להחזיר את הגאווה לשידור הציבורי במהלכים לא כל כך מסובכים. פניה לקהלים חדשים, חיזוק תפיסת החדשנות וכמובן פועל יוצא גידול בהכנסות. תיכף נגיע לרזולוציות יותר מדוייקות. הפעולה צריכה להיות בשני מישורים, המישור הראשון זה מיצוב והגברת הרלוונטיות של הרשתות באמצעות תוכן, חדשנות, אינטראקטיביות, מדיה חדשה, כל מה שאנחנו כל היום מדברים עליו, הנושא של אינטראקטיביות הוא מילה שמשומשת בהרבה מאוד ישיבות אבל אפשר לתת לה פנים בשילוב עם רדיו באופן מאוד הדוק וחזק וכמובן שיווק המדיה למפרסמים ופרסומאים.

אברהם פרחי: שיווק המדיה זה גם הבאת קהלים חדשים. אתה מקדם תוכנית מסויימת אז אתה מקבל יותר מאזינים בתוכנית ואם עושים את זה לכל הרשתות כל הזמן באופן רציף - - -

היו"ר, אמיר גילת: אתם תפרטו אחר כך לגבי המדיה החדשה?

שרית אריסון: אני תיכף אראה לכם.

היו"ר, אמיר גילת: אני מכנה אותה מדיה דיגיטאלית, היא כבר לא חדשה.

שרית אריסון: אני אעבור בקצרה על הנושא של הפרסום ברדיו ואחר כך נגיע לרשתות. שיווק המדיה למפרסמים ופרסומאים זה הפרסום ברדיו עובד, זה כל הקמפיינים שאנחנו מייצרים און גואינג באופן שוטף, אני חושבת שכל שבועיים, אין דבר כזה, אין אף מדיה שעושה פעילות כל כך אינטנסיבית כדי להביא לידיעת המפרסמים והפרסומאים ולייצר אצלם אהדה כלפי המדיה הרדיופונית ואנחנו עושים הרבה מאוד פעילויות שכרוכות בהשקעות גדולות.

אברהם פרחי: אנחנו כרגע אגב עובדים על קמפיין שיעלה אחרי החגים, מה עושים אחרי החגים, אחרי החגים תמיד יש נפילה, אז הוצאנו עכשיו, מיד אחרי חול המועד יעלה קמפיין אחרי החגים, החגים לא נגמרו אז יש קמפיין נורא נחמד שמתבשל בימים אלה ובטח יהיה מוכן בשבוע הבא, הוא יגיע לעיונכם ואנחנו מקווים שהוא יעלה סביב ה-10 או 15.

(השמעת תשדיר)

שרית אריסון: זאת היתה דוגמה לצניעות אפקטיבית, לא תנצוץ, הגבול הדק הזה יצר קשר גדול יותר, זה יוצא מן הכלל. זאת היתה דוגמה לתשדיר רדיו ועכשיו עלינו עם עוד תשדירים שאסתי שמעה, אני מקווה שגם אחרים שמעו, שמדברים על תכנון שנתי בלי רדיו זה כמו חתונה בלי חתן וכמו מסיבת עיתונאים בלי עיתונאים. ב-2010 הוכחנו שאפשר לבנות מותג מאפס באמצעות הרדיו, פלפל מוסקו. אני לא אשמיע לכם את התשדיר, כולכם מכירים אותו. התוצאות של המהלך השיווקי היו מדהימות - - -

אברהם פרחי: אני רוצה להסביר מה היה הרעיון של פלפל מוסקו. עשינו הרבה מחקרים כאלה, הרדיו נתפס כאמצעי להשגת אפקטיביות, אתה רוצה לעשות מבצע, אתה בדיוק מוריד את המחיר ב-10% או יש לך סוף עונה ואתה רוצה להביא את כולם לחנות או פתחת אתר בניה ואתה רוצה שכולם יבואו לראות את המגדלים החדשים שעשו בפארק צמרת, אתה עושה רדיו, אנשים מהר מאוד, יש מיידיות, הזמינות היא גדולה וזה מאוד טוב לדברים כאלה ואז הרדיו נתפס ככלי מרכזי להנעה לפעולה. שזה מצויין ועל זה אנחנו עושים את רוב הזה. אבל מה החסרנו, כל אלה שרוצים לעשות החדרה של מוצר חדש או למתג מכונית יוקרה או לעשות איזה משהו שיש בו מוניטין, לזה חשבו שרדיו פחות מתאים, אז אמרנו בואו נראה איך אפשר למצב מוצר חדש באמצעות הרדיו בלבד והרעיון הוא שלקחנו משהו, עשינו את זה בהומור והראינו שאם עושים את זה נכון אז זה מצליח וההישגים היו מדהימים אנחנו עשינו קמפיין של 12 יום, השגנו 27% מודעות, אני פעם הייתי מנכ"ל של חברת משקאות - - -

יוני בן מנחם: איך אתם מודדים את זה?

שרית אריסון: עשינו סקר.

יוני בן מנחם: מה שאלתם בסקר, האם שמעתם את הפרסומת -

שרית אריסון: האם אתה מכיר את המותג פלפל מוסקו.

אסתי אפלבאום: אני לא ראיתי סקר אחד שלכם, יש לכם סקרים?

שרית אריסון: בוודאי.

אסתי אפלבאום: ומישהו מקבל ברשות השידור?

יוני בן מנחם: אף פעם לא קיבלנו סקר. קיבלת סקר כזה מיקי, של פלפל מוסקו?

שרית אריסון: לא עשינו עכשיו, זה היה לפני שאתם נכנסתם לתפקיד.

מיקי מירו: זה רק עשה פגיעה תדמיתית ברדיו.

שרית אריסון: אני ממש לא מסכימה למה שאתה אומר.

היו"ר, אמיר גילת: את ה-TGI אתה מקבל ישירות?

מיקי מירו: לא.

היו"ר, אמיר גילת: למה?

שרית אריסון: אנחנו מעבירים לו נתונים.

מיקי מירו: רק מה שאני מקבל מהם.

היו"ר, אמיר גילת: למה?

אברהם פרחי: זה פעם בחצי שנה, זה לא און ליין. הסקר מתפרסם פעם בחצי שנה ואנחנו מעבירים לכם את זה. בכל אופן השגנו 27% מודעות שזה דבר נדיר - - -

יוני בן מנחם: אני לא הבנתי, הלינקדג' הזה שאתם קושרים לפלפל מוסקו - - -

אברהם פרחי: אני מסביר לך, הצגנו לאנשים, אמרנו תראו, הנה פלפל, 27% גם המפרסמים נתנו לנו, זה אותם האנשים, נתנו לנו את פרס אפי על המהלך השיווקי, הם בחרו, אמרו תראו איזה דבר מוצלח עשיתם ואלה שבוחרים הם גם אלה שאנחנו מוכרים להם אחרי זה, הם השתכנעו. מה שעשינו, לקחנו את ה-14 ימי שידור האלה ותרגמנו אותם לחבילה, אמרנו לוקחים בדיוק את מה שעשינו למוסקו ואתם יכולים לקנות את זה, זה חבילת מוסקו. כתוצאה מהדבר הזה נכנסו לרדיו, מה ששרית הסבירה קודם, נכנסו לרדיו לפי הערכתי 25 מליון שקל לפחות רק מהמהלך הזה, נכנסו, אנשים בחרו לפרסם ברדיו כי הם הבינו שהרדיו מאפשר להם לעשות מהלכים מוניטיניים.

יוני בן מנחם: ואם לא הייתם עושים את זה לא היה נכנס - - -

אברהם פרחי: לא.

יוני בן מנחם: איך אתם יודעים?

אברהם פרחי: עובדה.

מיקי מירו: אני אזכיר לך את חבילות הקומנדו של רבקה'לה שהיתה עושה קומנדו וכאלה, כשנותנים שמות יפים אז - - -

יוני בן מנחם: באיזה חודש עשיתם את - - -

רבקה כץ: עשינו את זה ביוני וחל גידול מאוד משמעותי באותו חודש.

יוני בן מנחם: בחודש או בהכנסות של - - -

רבקה כץ: באותו חודש אבל כל השנה אנחנו עלינו ב-13% שזה הישג מאוד גדול, שנה אחרי זה עלינו רק - - -

יוני בן מנחם: העליה היתה לפני הקמפיין או אחרי הקמפיין?

שרית אריסון: יש לי לפי חודשים, אני יכולה להוציא לך אם זה מעניין אותך.

אברהם פרחי: אני יכול להראות לך את הנתונים, זה כל כך ברור וחד משמעי.

שרית אריסון: קודם כל אתה צודק, זה מאוד מעניין, ואני אעביר לך את הנתונים כי זה מעניין לראות את הגרפים מה קרה מרגע שקמפיין מוסקו עלה.

רבקה כץ: אבל אני רוצה להגיד, אנחנו בדקנו לפני ודרך אגב 3% מהאוכלוסיה כן אכלו פלפל מוסקו שזה דבר מדהים אבל בכל סקר זה כך, תמיד ישנם 3% ועשינו סקר אחרי 14 יום - - -

יוני בן מנחם: איזה פלפל, שלא קיים?

רבקה כץ: בדיוק כך, 3%, הם טענו שהם אכלו. המטרה שלנו היתה לנפץ את המיתוס שאי אפשר לבנות מותג ברדיו. הדבר היותר מעניין, המהלך הזה שאנחנו עשינו עשה גלים, זה לא רק הקמפיין של הרדיו וזה המהלך המבריק של מה שקרה לנו, כיוון שהלקוחות עצמם חיפשו, זה יצא פעם ראשונה באותו שבוע שאנחנו זכינו בגלובס בפרסומת המדוברת ביותר או בקמפיין המדובר ביותר שבוע אחרי זה. היום עוד 130 אלף נכנסו לאינטרנט לחפש את הפלפל מוסקו, זאת אומרת שמה שאנחנו עשינו - - -

אסתי אפלבאום: בואו נגיד ככה, אנחנו פשוט צריכים להתקדם, מאחר ואנחנו הקמנו ועדת איתור לסמנכ"ל שיווק ואסטרטגיה ותהיה פה חטיבת

שיווק ואסטרטגיה ברשות שתהיה כפופה למנכ"ל אז אני מקווה שהדברים יהיו יותר במשותף וביחד וגם לכם בטח יהיה יותר קל ותנשמו לרווחה - - -

רבקה כץ: כי אנחנו יודעים שמהלכים שעושים אחר כך עושים את הגלים - - -

אסתי אפלבאום: אז אני מקווה גם שיבוא מישהו שיוכל להרים את הנושא הזה.

אברהם פרחי: היתה לכם מועמדת טובה, אם אתם שואלים אותי.

דוד חיון: סולי, היא בתפקיד אחר, היא פרוייקטורית לפרסום.

אברהם פרחי: היא עובדת עכשיו ברשות?

דוד חיון: היא תתחיל.

היו"ר, אמיר גילת: בימים הקרובים.

אברהם פרחי: היא מצויינת אז למה אתם צריכים עוד מישהו? היא ממש מבינה, היא היתה ברדיו - - -

היו"ר, אמיר גילת: זה תפקיד זמני, היא מקימה את המערך. אנחנו גוף ציבורי - - -

אברהם פרחי: היא בחורה שמבינה, אני רק לטובת הענין, היא אחת שאתה לא צריך ללמד אותה.

אסתי אפלבאום: היא הולכת להקים פה חטיבה שתרכז גם את התוכן בשידור ותעה את המחקרים והסקרים, כמו במקום נורמאלי.

אברהם פרחי: זה מהלך מבורך.

שרית אריסון: הוכחנו שהפרסום אכן עובד. השנה מרבית הפעילות הפרסומית השוטפת, אנחנו רוצים לייצר מהלך אסטרטגי שיוכי שברדיו אפשר גם לראות ולא רק לשמוע, לא רק להתחבר לג'ינגל כזה או אחר, אלא הדמיון מחבר את האנשים לכל החושים, אנחנו רוצים לעשות מהלך שהוא דרמטי, אני מקווה שיהיה לנו את הרעיון המבריק הזה שגם יהיה חדשני וגם יביא לגידול

במכירות כי זה חייב להיות מוצר שהערכים שלו משותפים לציבורים מאוד גדולים והוא יאפשר את החיבור הרגשי והאסטרטגי שיעשה את השכל למשרדי הפרסום להבין שזה ניתן ברדיו לבצע מהלכים מהסוג הזה. אבל בלי חיזוק התחנות לא יהיה שינוי וזה הדבר הכי מרכזי.

אסתי אפלבאום: זה מבוסס על מחקרים?

שרית אריסון: הכל מבוסס מחקרים.

אסתי אפלבאום: עת השינוי הרי תגיע, אז רק שנראה על מה זה מבוסס.

שרית אריסון: זה מבוסס על זה שרשת ב' מאבדת כל כך הרבה מאזינים במהלך השנים האלה, שהיא כבר פחות רלוונטית ופחות עדכנית והגיל הממוצע של הקהל הוא 55 אז האתגר הזה הוא על סמך הנתונים המחקריים האמפיריים. המטרה שלנו היא להחזיר עטרה ליושנה, רשת ב' היתה המותג האקטואלי המוביל בישראל ואנחנו כמובן, הרצון של כולם הוא שהחיבור לאקטואליה באמצעות אריזה שיווקית עדכנית ותוכן חדש יאפשר לרשת ב' להוביל את גלי צה"ל ולא להרגיש שגלי צה"ל זונבים בו. אני אציג כאן כמה שקפים שמתייחסים לכיוונים אופציונאליים לגבי הפעילות השיווקית או המסרים שנעביר, כמובן שזה רק בגדר רעיונות כלליים ולא מחייבים. אנחנו רוצים לייצר מהלך שמוכיח לקהל שלא מספיק להיות מומחה בתחומו בכדי שיקשיבו לו, צריך גם ידע באקטואליה וחיבור למה שקורה. היום הדור הצעיר מאוד מנותק, יש תופעה מאוד בעייתית בקרב הצעירים של ניתוק, אקספקיזם, רואים את זה במקום ההפוך, רואים באחוזי האזנה באח הגדול ובכל מיני תוכניות ריאליטי רואים לאן הצעירים הולכים, אנחנו רוצים לייצר מהלכים שיחברו את הצעירים שזה 18-40 להבנה כמה חשוב החיבור לאקטואליה באמצעות סיטואציות שידגישו באופן הומוריסטי את הפער בין הידע והשליטה בתחומים שונים אל מול חוסר הידע באקטואליה. פועל יוצא של זה זה להדגיש את כוחו של הידע וכוחה של רשת ב'.

אברהם פרחי: הקמפיין האחרון שעשינו לרשת ב' הלך דווקא על השדרים ולכל אחד נתנו את מה שהיה נראה לנו בתיאום כמובן בשעתו גם עם מנהל הרדיו וגם עם השדרים עצמם - - -

היו"ר, אמיר גילת: מנהל הרדיו הקודם.

אברהם פרחי: מנהל הרדיו, מי שאתם בוחרים, גם בתקופתו שיוני היה מנהל הרדיו עשינו עם מנהל הרדיו, בכל אופן הלכנו על השדרים ויש לנו רעיון ללכת לאיזה שהוא מקום שהוא, אם תקבלו את זה כמובן, יש כבר משהו, אנחנו לא רוצים לעשות פה ישיבת קריאייטיב אבל יש לנו, אתם תהיו מוזמנים לראות את זה ברגע שתחליטו שרוצים להתקדם עם זה, הרעיון שלנו זה ללכת לפן היותר צעיר של עשיית האקטואליה ולהציג דווקא את הצד הזה של העשייה שהוא כאילו הופך את זה למשהו יותר דינמי ויותר צעיר, הרווח המשני שלנו מזה זה שקהלים יותר צעירים יוכלו להזדהות עם זה. יותר צעירים אגב זה לא בני 18, זה בני 40, 40-35.

היו"ר, אמיר גילת: מה הגיל הממוצע של רשת ב'?

שרית אריסון: 55 אפילו. רשת ג'. במהלך שנה שעברה עשינו אותות לרשת ג' שפשוט היה שם, רצינו לייצר אחידות ושפה שמחברת והמסר היה רשת ג' מנגנת את המדינה, האותות האלה עדיין משודרים.

מיקי מירו: בגלל זה הרייטינג ירד?

רבקה כץ: הרייטינג נעצר.

שרית אריסון: אני חושבת שהוא היה יורד הרבה יותר.

רבקה כץ: זה קוסמטיקה, הרי לא עשינו שום דבר, בסך הכל קצת מוסיקה, קצת אחרת.

יוני בן מנחם: כמה העובדה שהפסקתם את הפליי ליסט ברשת ג' הביאה לירידה בהאזנה?

רבקה כץ: אני מסכימה איתך.

שרית אריסון: אני לא אענה לך על השאלה הזאת כי אין לי נתונים מדוייקים.

אברהם פרחי: מה היתה השאלה, לא שמעתי את השאלה.

רבקה כץ: הוא אמר שכשהפסיקו את הפליי ליסט - - -

יוני בן מנחם: שאלתי עד כמה העובדה שהפסקנו, לא אנחנו הפסקנו - - -

אברהם פרחי: אני יכול לענות על זה דעתי, היא לא מחייבת. אני חושב שאחת הבעיות שלנו בענין המוסיקה שאנחנו נותנים ליותר מדי אנשים שהטעם שלהם לא קולע להרבה מאוד מהאנשים, לא לנהל, לא חשוב איך נקרא לזה, היתה בשעתו רתיעה מהשם הזה פליי ליסט, לא לנהל את המוסיקה, אם לא נקבע פליי ליסט יותר מדוייק יותר נכון יותר חדשני, עדכני, זה ילך כל הזמן אחורה. וינהלו אותנו בסוף כל מיני כאלה שאתה לא רוצה שהם ינהלו אותך. זאת בעיה גדולה ויש בעיה פופוליסטית קצת בזה כי האומנים מתנגדים לזה, כי כל אלה שלא מצליחים, המיעוט נכנס בסופו של דבר והרוב בהחלט מתנגד, אני יכול להבין את זה אבל זה לא נכון, התוצאה היא שהרשת אוכלת אותה ביג טיים.

יוני בן מנחם: זה מה שקרה, הוא לא מתוך רשות השידור, ביטלו את הפליי ליסט, מה שקרה זה שהרייטינג ירד, בדיוק ההיפך.

שרית אריסון: אני אגיד לך למה לא עניתי, כי זה נכון אבל זאת לא תשובה מלאה. כיוון שהשדרנים של רשת ג' חלקם מאוד מבוגרים - - -

(יעקב נווה נכנס)

שרית אריסון: אני נורא שמחה שבאת כי בדיוק אני מציגה את המהלך של רשת ג'.

יעקב נווה: היתה איזה שהיא בעיה שלא קשורה אליכם בכלל, לגבי ענין שלי, ניגוד עניינים, היתה בעיה לאורך כל הדרך שאני אשב איתכם, לא אישית, מוועדת שפניץ.

יוני בן מנחם: הפסדת את הקטע הכי חשוב - - -

יעקב נווה: רשת ג'.

יוני בן מנחם: לא, אני שאלתי את שפ"מ באיזה מידה זה שביטלו את הפליי ליסט הביא לירידה ברייטינג של רשת ג' והם רואים קשר ישיר וברור בין שני הדברים, שביטול הפליי ליסט הביא לירידה ברייטינג. אז רציתי שתדע את זה.

רבקה כץ: בפליי ליסט היה 17.5% עכשיו אנחנו בערך 10 ומשהו.

יעקב נווה: ועבדנו קשה מאוד לבטל אותו.

יוני בן מנחם: אני יודע, לכן אני אומר.

אברהם פרחי: אבל אנחנו מאלה שחושבים הפוך.

יוני בן מנחם: תדע לך שזה שביטלתם אותו הביא לירידה ברייטינג לדעת שפ"מ.

יעקב נווה: עכשיו אני שואל אותם שאלה, אין לי בעיה עם הפליי ליסט, היתה בעיה בכלל - - -

אברהם פרחי: איך קובעים אותו.

יעקב נווה: בדיוק כך, איך קובעים אותו. ישבה קבוצה מצומצמת של חמישה עורכים, אותם עורכים שבחרו והחליטו מה הולך לפח ומה הולך לשידור, זה לא היה מקובל עלינו. היו תלונות רבות של אומנים, גם אצלנו באיגודים היו תלונות רבות של אומנים שיושבת שם קבוצה של אותם עורכים.

יוני בן מנחם: זה לא תיאור מדוייק מה שאתה מתאר.

יעקב נווה: היה שינוי לאחר מכן, השינוי היה שנותנים לכל העורכים להחליט, פעם בירושלים ופעם בתל אביב אבל זה לא עבד. אז אותה קבוצה שתקבע - - -

היו"ר, אמיר גילת: פליי ליסט גיאוגרפי.

רבקה כץ: יוני, הפליי לייסט היה בתקופה שלך, נכון?

יוני בן מנחם: מנהל הרדיו ישב בעצמו, שקראו לו יוני בן מנחם, ושמע שיר שיר בסבלנות במשך שעות ועובדה שהצלחנו - - -

רבקה כץ: והיתה האזנה של 17.5%.

יוני בן מנחם: עד שהתחילו לקלקל.

יעקב נווה: אם זכור לך ישב עורך מקדים שהחליט מה הולך לוועדת הפליי ליסט ומה לא. עורך יחידי, אני לא רוצה להגיד שמות, אתה יודע את זה.

שרית אריסון: מה זה משנה מה היה, בואו נראה מה שיהיה.

יעקב נווה: אין לי בעיה שיהיה, אבל - - -

אברהם פרחי: זה ענין ניהולי וזה יוצר בעיות כי מי שלא נכנס באופן טבעי מרגיש מתוסכל, עדיין צריך לנהל את התחנה ואת המוסיקה ואם לא עושים את זה אז הפיזור הדמוקרטי במרכאות שמקבלים - - -

היו"ר, אמיר גילת: יש גם את הענין של הברברת.

יעקב נווה: היתה החלטה שמדברים אחרי כל שלושה שירים ואני שומע כל בוקר רשת ג', עורך שמדבר, מייצר איזה שהוא דיאלוג ביחד עם עורכת אחרת או מגישה אחרת ומדבר על מזג האוויר בצפון, על חברת הקרח ועל תרנגולות שהטילו לא יודע מה באפריקה, שלא קשור בכלל לשירים, אין קישור אפילו לשירים.

אברהם פרחי: בוא לא ניכנס אנחנו לניהול התחנה. אנחנו נשאלנו שאלה שנוגעת ברשת ג', היא נוגעת ממש בלב הענין, אני חושב שאנחנו הלכנו אחורנית משיטת קביעת השירים שהיתה בשנים האחרונות וזה נובע ממי בחר, מה גילם לצורך הענין או מה השכלתם - - -

שרית אריסון: אני חייבת כאן להיות הגונה ולהוסיף כמה דברים. יש כאן כמה פרמטרים, אחד מה שיוני אמר שאני חושבת שהוא מאוד קריטי, הנושא של הפליי ליסט, הדבר השני זה השדרנים, המגישים שהם מאוד התבגרו, הדבר השלישי - - -

יעקב נווה: התבגרו?

שרית אריסון: כן, התבגרו, השדרנים - - -

יוני בן מנחם: מתי הם היו צעירים?

שרית אריסון: זה רק נעשה יותר גרוע.

יעקב נווה: אז אולי צריך רוטציה לאנשים שהתבגרו.

שרית אריסון: תנו לי לסיים את מה שאני רוצה לומר.

יוני בן מנחם: רוטציה זה תמיד דבר טוב, זה לא דבר רע.

אברהם פרחי: אבל יש לזה השלכות.

שרית אריסון: הדבר השלישי הוא שאין קמפיינים, שלא עשינו קמפיינים, אנחנו לא מתקשרים, לא עושים תקשורת, לא עושים יחסי ציבור אגרסיביים, לא עושים שום דבר שמחייב תחנות, היום תחרות, דווקא בגלל האינטרנט ובגלל האייפוד ובגלל הטלפונים, היום המוסיקה נמצאת בכל מקום, התחרות על ליבו של המאזין היא כזאת גדולה שאם אנחנו לא נייצר, ננסה להיות באיזה שהוא, לא בטופ אוף מיינד אבל במיינד, במהלכים הכי בסיסיים, לא נהיה קיימים.

אסתי אפלבאום: מתוך שמונת הערוצים מה הערוצים שהכי קל לכם למכור ומה הערוצים שהכי קשה לכם?

שרית אריסון: לפי אחוזי ההאזנה, ב' ראשונה, ג', 88, אלה שלושת התחנות הכוכבות.

רבקה כץ: ורוסית.

שרית אריסון: אם נספיק נגיע למוצרים, אבל תנו לי רק לסיים עם זה כי אני מתחברת למה שאתה אומר.

אסתי אפלבאום: יש חוץ מזה עוד מתחרים?

רבקה כץ: הרדיו ברוסית, יש עוד תחנה איזורית - - -

שרית אריסון: אני רוצה דווקא להתייחס למילים של הבית של המוסיקה הישראלית, אנחנו מזמן לא הבית של המוסיקה הישראלית, נכון שמבחינת התוכן אנחנו בית של מוסיקה ישראלית אבל אנחנו לא ה-בית, כי לא אומנים ולא הרבה מאוד, ולא הקהל שקובע את הטעם של המוסיקה בארץ נמצאים איתנו וזה דבר שצריכים לעשות מהפך ולכן חשבנו על המהלך הבא.

יעקב נווה: מהפך מילה טובה, מפח מילה טובה.

יוני בן מנחם: מהפח, מתוך הפח.

שרית אריסון: יצירת מהלך שיתופי ואינטראקטיבי עם קהל המאזינים שיוצר מעורבות, ולמה הכוונה, אנחנו רוצים - - -

אברהם פרחי: זה רעיון, אל תקחו את זה בתור, זה לא - - -

שרית אריסון: הכל זה בגדר רעיונות, אני עושה מצגת, זה לא משהו, אף אחד לא חייב לקבל. רשת ג' החדשה, הרדיו שאתם בוחרים. אנחנו רוצים שהציבור בחלק מהרצועות יהיה שותף לבחירה, ניתן לציבור את האפשרות לייצר מעורבות עם התוכן באמצעות הניו מדיה שקודם עלתה, באמצעות הדיגיטל, באמצעות הסלולר, באמצעות כל דבר שהוא דיגיטלי ויכול להוות בסיס לפעילות שיתופית עם קהל, פייסבוק, כל תחום שיכול לייצר לנו חיבור ודיבור עם המאזינים הפוטנציאליים. כי היום אין לנו דיבור איתם, אנחנו לא יודעים בדיוק מה הטעם של המאזינים, אנחנו לא יודעים מה הם רוצים לשמוע, אנחנו לא יודעים מה אנחנו אפילו רוצים להשמיע, כל אחד היום איפה שהוא מושך את זה לכיוונים אחרים, זה תלוי בעורך, זה תלוי בשעה, זה תלוי במי פנוי אולי, אני לא יודעת איך זה עובד בדיוק, אבל אין קו מוסיקלי - - -

אסתי אפלבאום: כמה זמן אתם עושים סקרים?

שרית אריסון: של סקרים של TGI שכל חצי שנה - - -

אסתי אפלבאום: לא TGI, TGI אני מכירה, אתם כל כמה זמן?

שרית אריסון: זה משתנה - - -

אברהם פרחי: תלוי בנסיבות, עושים את זה פר משימה.

אסתי אפלבאום: אם אנחנו נבקש אתם תעשו יותר סקרים, תעשו אחת לחודש, לדגום.

אברהם פרחי: סקר למה?

יעקב נווה: אחת לחודש זה לא יעשה הרבה.

יוני בן מנחם: למה לא עשיתם סקר על מאזיני רשת ג' מה הם רוצים לשמוע?

אסתי אפלבאום: לעשות קבוצות מיקוד.

שרית אריסון: יש בעיה מאוד קשה לעשות סקרי אומניבוס לגבי תוכן מועדף ע"י ציבור בפרט בתחום המוסיקה כי זה בלי גבול - - -

אברהם פרחי: באומניבוס קל לקבל נתוני האזנה.

אסתי אפלבאום: אחת לחודש אומניבוס וחוץ מזה לעשות קבוצות מיקוד.

אברהם פרחי: בדרך כלל אנחנו עושים את זה פר משימות, אם יש לנו התלבטות ספציפית, כי אחרת זה סתם.

יוני בן מנחם: נניח שמישהו יפתח בפייסבוק ואחד יבקש, הרי היום גם המבוגרים משתמשים בפייסבוק, את לא תקבלי רק את השכבה הצעירה.

שרית אריסון: אני לא רוצה, דרך אגב אני לא רוצה רק את השכבה - - -

יוני בן מנחם: אז יהיו לך כאלה שיבקשו את שירי ארץ ישראל ויהיו לך כאלה שיבקשו את שלמה ארצי, אז איך את תדעי מה הטעם, מה את מרוויחה מהמלך הזה?

שרית אריסון: אנחנו נייצר, ואני בדיוק מתחברת לפליי ליסט - - -

יעקב נווה: קודם כל ברגע ששמעתי מהפך זה נשמע לי, אחרי שנים שאני נמצא כאן, זה נשמע לי מילה שהיא חזקה וגדולה ואני חושב שכל הרעיון שלכם, אתם רוצים איזה שהיא גישה אחרת וחדשה, ביום רביעי יש מכרז למנהל רשת ג', אני חושב על הרעיון שאמיר העלה לפני מספר חודשים לעשות יום עיון גדול, הרעיון הזה לבנות את כל מה שאתם אומרים ולהציג את זה מול העורכים, מול האורחים שיהיו במקום, להציג את כל המהפך שאתם מציגים, תבואו עם רעיונות, תבואו מגובשים לזה ואז נוכל לצאת עם משהו מהיום עיון הזה.

רבקה כץ: אנחנו נשמח.

שרית אריסון: נשמח להיות שותפים לכל דבר רלוונטי. עד היום בחרו את המוסיקה בשבילכם, זה רק נקודות, זה לא בדיוק איך שזה, מהיום אתם בוחרים את המוסיקה, רשת ג' החדשה הרדיו שאתם בוחרים, איך נעשה את זה

ביחד, נזמין את כל המאזינים להרכיב את הפליי ליסט שלהם ברדיו ובטלוויזיה, זאת דוגמה.

אברהם פרחי: יש את זה באינטרנט אבל ברדיו זה לא קיים, זה חידוש עולמי מבחינה זו, יש בזה גם אלמנט יחצני לביצוע.

היו"ר, אמיר גילת: אין? בדקתם ואין?

אברהם פרחי: אין.

היו"ר, אמיר גילת: חוץ מהתוכניות הספורדיות של חיילים בוחרים שירים.

אברהם פרחי: עובדה שאין וזה אפשרי היום באמצעים, אני רוצה להגיד לך עוד משהו, עשינו בשעתו כמה ימי עיון, חיפשנו ומצאנו, מהטובים ביותר שמצאנו אנשים שעשו, אני לא יודע אם אתה היית באחד מהם, עשינו ניתוח של מה ההבדל בין עריכת נושא לעריכת שעה. עריכת נושא אתה עושה מוסיקה מזרחית, בשעה עשר בבוקר מוסיקה מזרחית, עריכת שעה זה אתה מתאים לכל שעה בערב רב של מוסיקה לפי קהל המאזינים שנמצא על הסקלה ואתה מכוון אותם, אתה אומר אני רוצה להביא את אלה אלינו אז אתה מנסה לכוון אליהם. בעולם עברו מזמן מעריכת נושא לעריכת שעה, אז ניסינו להביא מהעולם ומהארץ את מיטב המומחים, זה היה מצויין.

יעקב נווה: אתה אומר לאפיין שעות?

אסתי אפלבאום: לאפיין צרכים בשעה. על פי צרכים, זה ניהול לפי צרכים.

אברהם פרחי: בדקנו אז במחקרים איזה סוג קהל יש נניח בשעה חמש בערב, ואז מתוך אלה אמרנו למי אנחנו יכולים לכוון ואז אמרנו מה אפשר לתכנן בשעה הזאת.

שרית אריסון: טוב שאתה אומר חמש אברהם, כי היום בחמש יש מוסיקה מזרחית וים תיכונית, לא שהמוסיקה הזאת לא חשובה, היא מוסיקה מאוד חשובה, אבל לעשות שעה בשעה בשיא הדרייב טיים, שעה לש מוסיקה מזרחית ים תיכונית, בעיני אתה מבריח חלק גדול מציבור המאזינים הפוטנציאליים. הדברים

האלה ראויים להיבחן ולדון בהם ביום עיון או לא ביום עיון, אבל אנחנו צריכים לראות איך לוח השידורים, עם מי אנחנו מדברים, עם מי אנחנו רוצים לדבר.

אסתי אפלבאום: מה שאת מנסה להגיד זה שלשיבוץ בשעה יש השפעה על היכולת שלנו לגייס - - -

שרית אריסון: אני רוצה לדבר עם אנשים, אני רוצה שאנשים לא יעזבו אותי. אני בחרדה שברגע מסויים עושים שט דאון ועוברים למישהו אחר. אני עוברת ל-88 - - -

יעקב נווה: אני רוצה לשאול איך אתם מסבירים - - -

יוני בן מנחם: אל תעברו כל כך מהר מ-ג', יש לנו עוד כמה - - -

יעקב נווה: איך אתה מסביר שבמשך שלוש שנים באופן קבוע שיתוף הפעולה של רשת ג' על מצעד שנתי ביחד עם Yנט, המקומות הראשונים היו שירים ים תיכוניים, זה הציבור שבחר. הציבור שנתן את ניקוד.

אברהם פרחי: אתה שמעת פה מישהו נגד - - -

יעקב נווה: לא, אני אומר - - -

אברהם פרחי: קוראים לי פרחי.

יוני בן מנחם: הוא ממוצא מזרחי, שלא תטעה.

יעקב נווה: התשובה היא גם אצלכם.

אברהם פרחי: גם היא לא אמרה שהיא נגד, היא אמרה שהיא לא רוצה כל השעה מזרחית, תערבב - - -

שרית אריסון: אני אומרת שצריך להיות מיקס, לא יכול להיות שתהיה רק מוסיקה מזרחית וים תיכונית בשעה בפריים טיים שחלק גדול יש לו העדפות אחרות. למה גלגל"צ מגיעה לרייטינג - - -

יוני בן מנחם: יש לה פליי ליסט.

שרית אריסון: לרייטינג חסר תקדים. אבל הפליי ליסט שלה מורכב ממיקס של סגנונות, אתה לא מוצא שם ז'אנר אחד שנמצא שעה שלמה.

יעקב נווה: אני ישבתי עם דלית עופר בגלגל"צ ושמעתי ממנה, היא הזמינה את כל העורכים לפגישה שלי עם עוד אחד, עם חנן יובל, ושמענו איך

השיטה עבדה, היא אמרה, לא כל כך קיבלתי את זה אבל הם מובילים, הם בונים להיטים היום. היא אמרה לי שכל העורכים המוסיקליים יושבים בוועדה, אין אחד שחסר, אני ביקשתי דבר נוסף, שלא רק העורכים של גלגל״צ הצעירים, הילדים, אלא שישבו גם הוותיקים כמו דלית עופר ויורם רותם ודובי לנץ ודני קרפל, שישבו גם, שיהיה פוקוס גם על הז׳אנר הוותיק.

<u>אברהם פרחי:</u> אני אגיד לך משהו דרמטי, כל שיטה שתבחר יותר טובה מחוסר שיטה.

<u>יעקב נווה:</u> כשכל העורכים יושבים ולא יושבת קבוצה מצומצמת של חמישה עורכים, מקובל עלי הפליי ליסט.

<u>יוני בן מנחם:</u> השיטה שאנחנו עשינו היתה מצויינת, היו לה קבלות בשטח - - -

<u>אברהם פרחי:</u> עלינו מ-12 ל-16%.

<u>יוני בן מנחם:</u> שהמציא אותה יואב גינאי, אז אי אפשר לחשוד ביואב גינאי שלא איכפת לו, השיטה הזאת היתה מצויינת, אני חושב שבראייה לאחור זאת היתה טעות גדולה מאוד שאתם ביטלתם את הפליי ליסט, אני רוצה שתדעו את זה.

<u>אברהם פרחי:</u> אני מסכים איתו.

<u>יוני בן מנחם:</u> וודאי, כי נתוני ההאזנה, אנחנו צריכים להחליט, אנחנו רוצים להיות רלוונטיים עם המוסיקה או שאנחנו רוצים לתת לאיזה קבוצה מסויימת לנהל את העניינים האלה של המוסיקה. אנחנו חייבים להיות רלוונטיים אחרת אנחנו ניעלם, הרשת הזאת תיעלם. אם לא יהיה פליי ליסט, כמובן המוסדות יקבלו את ההחלטה - - -

<u>יעקב נווה:</u> אם לא אותם עורכים ישבו בוועדת הפליי ליסט באופן קבוע, לעשות רוטציה עם העורכים כל הזמן.

<u>יוני בן מנחם:</u> זה כבר ענין של שיטה אבל אתם חייבים לקחת בחשבון שצריך להחזיר את הפליי ליסט. אני נגד הדבר הזה בפייסבוק.

<u>שרית אריסון:</u> לא אמרתי דווקא פייסבוק - - -

יוני בן מנחם: האינטראקטיביות הזאת לדעתי תפזר את העניינים ולא תמקד את העניינים. אני יכול לשאול אתכם מה אתם רוצים לעשות, אני רוצה שתסבירו לי איך אתם רואים את האינטראקטיביות הזאת עובדת, מה זה אומר בשטח. לא בסיסמאות או במצגת, מה זה אומר, איך זה יהיה בדיוק.

שרית אריסון: אני אגיד לך בדיוק איך זה עובד בשטח, אני בדיוק מתחברת למה שאתה אמרת על הפליי ליסט, שאתה מעלה כל פעם X שירים שהעורכים שלך בוחרים, אתה מנווט והמאזינים בוחרים איך הם בונים את השעה שלהם, מי שיקבל הכי הרבה נקודות זאת תהיה השעה, באותן שעתיים שתחליט שזה שעתיים אינטראקטיביות עם הציבור. אתה מעלה, אתה בשליטה על איכות המוסיקה שעולה. אתה קובע מה הבסיס מה המאגר.

אברהם פרחי: אותם 50 שירים שהם יבחרו, הם מדרגים את זה, אתה קובע את הגבולות של זה, זה לא משהו איזוטרי וגם לא יהיה מצב שתבוא איזה קבוצה שתשתלט ותדחוף משהו ספציפי. אתה קובע את גבולות הגזרה.

יוני בן מנחם: איזה שעתיים אתם רואים ביום שזה - - -

אברהם פרחי: לא יודע, לא - - -

שרית אריסון: אני חושבת שזה קשור, אני חושבת שאלה חייבות להיות שעתיים שאנשים יכולים לשמוע את מה שהם בחרו, אז צריכים לראות מתי אנשים יותר פנויים להאזין - - -

אברהם פרחי: חמש עד שבע.

היו"ר, אמיר גילת: הבהרתם את העיקרון.

יעקב נווה: שאלה ליוני, האם אתה חושב - - -

היו"ר, אמיר גילת: אבל עזוב עכשיו.

יעקב נווה: רק משפט אחד, מבחינת העורכים המוסיקליים, לקחת את העורך המוסיקלי מבחינתי אני משווה את זה לנהג שאתה משאיר אותו ומחליף לו את הרכב, אותו עורך מוסיקלי אנחנו יודעים באיזה כיוון הוא הולך, יודעים את הטעם שלו, השאלה אם לא צריך פה גם רוטציה מבחינת העורכים.

היו"ר, אמיר גילת: זה לא הדיון.

שרית אריסון: אני מיד מסיימת ואז נוכל לדבר על מה שתרצו. 88 המוסיקה הכי טובה ברדיו, אני חושבת שהסיסמה, הסלוגן של 88 שהגה אותה יואב גינאי אם אינני טועה, היא פשוט נפלאה, בימים האחרונים אני שומעת, אני פריקית של 88 ואני שומעת שאומרים תחנה עם נשמה.

יעקב נווה: אני גם אוהב את התחנה.

שרית אריסון: אני חושבת שכשעושים, כשמחליטים על שינוי של סלוגן בלי לעשות משהו שהוא זה, יש בזה טעם לפגם וגם זה נשמע כל כך מיושן - - -

מיקי מירו: לפי מה את קובעת שלא היה דיון?

שרית אריסון: אני לא יודעת, אני מרגישה, כש-88 צריכים עזרה בשיווק הם פונים אלי אבל כשעושים מהלכים כאלה לפחות להתייעץ, לפחות לשתף אותנו, אני אף לא התיימרתי לקבוע שום דבר, אני מצפה לשיתוף בכל הנושאים השיווקיים התדמיתיים והפרסומיים, אני מצפה לשיתוף - - -

אברהם פרחי: שרית היא פרסמית עם נשמה, בדיוק לפי הסלוגן.

שרית אריסון: אז אם עושים מהלכים כאלה אז לפחות תשתפו אותנו ותתייעצו איתנו ותחליטו אחר כך מה שאתם רוצים. 88 עם הפוטנציאל, אני חושבת שהמסר הכי חשוב כאן בשקף הזה, ש-88 היא עם הפוטנציאל הכי גדול להגיע לצעירים בסופו של דבר, באמת לצעירים, באופן יחסי לשאר התחנות. ממוצע הגילאים של 88 הוא יותר צעיר מאשר של שאר התחנות, נדמה לי שזה בסביבות ה-42 אם אינני טועה, הנתונים נמצאים אצלי, אני לא זוכרת בדיוק, אבל זה לפחות בעשור פחות מאשר רשת ב' והרבה מאוד צעירים אני רואה, יש לי בן בן 23 שאני רואה שהרבה מאוד מהחברים שלו מאזינים ל-88.

יוני בן מנחם: לאברהם פרחי היה רעיון מצויין ואני תמיד מנסה לקדם אותו, להפוך אותה לרשת הסטודנט, אני חושב שזה עדיין רלוונטי.

שרית אריסון: זה מקסים.

רבקה כץ: אבל המוסיקה צריכה להשתנות.

שרית אריסון: המוסיקה מצויינת.

אברהם פרחי: היה צריך שיתוף פעולה לזה, ראינו שזה לא מתקיים אז, זה היה רעיון מצויין לפי דעתי, היינו משיגים, רצינו לעשות אולפנים בקמפוסים והם מממנים את זה, בינתיים עבר זמן - - -

רבקה כץ: מאז כבר היו כאלה שהבינו שיש פוטנציאל ועשו את מה שאנחנו רצינו.

אברהם פרחי: לכם יש, ה-106 חלקם נמצאים במוסדות ציבור. לגבי 88, ממותג נישתי למותג מרכזי, אני רוצנה דווקא להתמקד על זה, זה היה תמיד לב הויכוח על 88. 88 שמרו על איכות ועל ייחוד ומרוב, לפי דעתי עוד פעם, זה רק דעה אישית ואני לא מומחה למוסיקה, אבל רק במשקפים השיווקיים שבזה אני מבין קצת, אלה שעשו את זה היו כל כך מאוהבים ברעיון הזה שהם מיוחדים שהם לקחו מין אלומה מאוד צרה וזה התאים ל-10% מהאוכלוסיה שמתוכה 5% האזינו לנו, אז קיבלנו 50% מקהל המטרה הזה אבל הגענו רק ל-4% מהאוכלוסיה, זה לא מתאים לרשת ציבורית, אין הצדקה לזה אם אנחנו לא מגיעים לאיזה 10%, זאת צריכה להיות המטרה ואם רוצים להגיע ל-10% מהקהל, גלגל״צ הצליחו להגיע עוד מעט ל-30%, 10% זה בר ביצוע אז אנחנו חייבים להגדיל את האלומה הזאת. המוסיקה עצמה ובחירת המוסיקה לא צריכה ללכת כל כך לקצה של אלה שמבינים בדיוק, זה צריך להיות משהו קצת יותר עממי. היא לא צריכה להיות רשת כללית עם מוסיקה הכי טובה אולי בסקלה, אבל היא צריכה להיות קצת יותר, צריך להגדיל את הפוקוס שלה, שאת זה אני לא יודע איך עושים, אני לא יודע איך ההגדרה, יש לכם היום בחור שמאוד מתאים לעשות את זה, הוא מבין בזה, צריך להגדיר לו את זה בתור מטרה, הוא חייב להגיע ל-10% מהקהל. היו לנו תקופות שלא היו לנו משדרים, אני מקווה שאת זה פתרנו, ראיתי שיש ביום רביעי - - -

רבקה כץ: אני חושבת שהתקשורת מאוד אוהבת את 88, לא אנחנו.

יוני בן מנחם: אני מציע לכם וגם למנהל הרדיו כמובן, זה יתקבל במוסדות, לחשוב שוב על הרעיון הזה של רשת הסטודנט, אני חושב שהמיתוג הזה יכול להיות - - -

אסתי אפלבאום: זה גם משרת את מה שאתם אמרתם.

שרית אריסון: אני שכחתי בכלל שדיברנו על זה בזמנו וזה רעיון נהדר.

יוני בן מנחם: אני לא שכחתי.

שרית אריסון: אני מאוד מעריכה את זה. דיברתי על פלטפורמות, זה רק דוגמה, בארצות הברית יש זינוק של פי 5 בהאזנה לרדיו באמצעות האינטרנט. כשמדברים על פלטפורמות ורוצים להרחיב את אחוזי ההאזנה של תחנה חייבים לקחת בחשבון שאפשר להגיע לציבורים מאוד גדולים דרך פלטפורמות אחרות שהם יותר מיודדים איתם. היום הילדים או הנערים או הסטודנטים מאזינים למוסיקה דרך האינטרנט.

יוני בן מנחם: יש לנו בעיה של סטרימינג, אנחנו מוגבלים.

שרית אריסון: חשבנו על כמה מהלכים, אחד זה כמובן מהלך רגשי שמייצר חיבור, קמפיין פרסומי שמדגיש את החוויה של המאזינים, המהלך השני שהוא מאוד דומה לנושא של הסטודנטים זה לייצר די ג'יי 88, זה לקחת את כל השדרנים של 88 שהם יעשו ליינים של מוסיקה והליינים האלה יוכלו להיות נוכחים בכל האירועים שקורים בערים הגדולות. אם זה ימי סטודנט ואם זה בערים ואם זה בחגיגות יום העצמאות, 88 תהפוך להיות המותג של ליינים במסיבות של צעירים באמצעות האנשים של 88, כי אני חושבת שב-88 יש עורכים מדהימים וזה דבר אפשרי. האופציה השלישית שעלתה כאן היא שבתחנות אחרות של קול ישראל שזה משהו, אני לא יודעת אם זה קל או מסובך ברמה הטכנולוגית, אבל אנחנו חשבנו שכדאי לחשוף את 88 לציבורים של מאזינים שלא מכירים את התחנה, שהם מחפשים לברוח מהאקטואליה למרות הרגישות בענין, אז אפשר להשמיע - - -

אסתי אפלבאום: כמה אתם עושים בין התחנות, זה אתם עושים או אצלנו?

מיקי מירו: את מה?

אסתי אפלבאום: לדחוף, פוסט פרומויישן.

מיקי מירו: רק אנחנו עושים את זה. ולמשל היה לא מזמן, בפורים היתה מסיבת פורים של הרדיו שהיוזמה היתה מ-88 ושודרה ב-ב' במורשת וברק"ע. דניאל זמיר, שזה אנחנו עושים כבר.

שרית אריסון: אז הרעיון כאן הוא לשדר בחי קטעים של מוסיקה

- - -

מיקי מירו: זה דבר שנעשה כבר.

שרית אריסון: זה נעשה באופן קבוע?

מיקי מירו: כן.

שרית אריסון: מעולה, אז אין לי מה להוסיף כאן, זה מאוד משמח, כי זה מייצר גם הפרעה וגם בולטות וגם חשיפה גבוהה לתחנה. אני חושבת שזה המשפט הכי מקסים בפרזנטציה, שאנחנו יכולים לעשות את זה ביחד.

אברהם פרחי: אם היינו נכנסים ולו לאחד מהפרזנטציות הקריאטיביות אז היינו משקיעים בזה, כי לזה יש הרבה, כל אחד יש לו מה להגיד.

היו"ר, אמיר גילת: אנחנו נגיע לזה גם.

אברהם פרחי: הצגנו למשל למיקי את אחד הרעיונות שלנו לפרסום ברדיו עובד, אז רק על זה אפשר לשרוף פה שלושה ימים.

היו"ר, אמיר גילת: זה לא לוועד המנהל. יש עוד שאלות לאנשי שפ"מ?

יעקב נווה: כן. רשת א', דיברתם על רשת א'?

יוני בן מנחם: לא.

רבקה כץ: לא דיברנו גם על הרוסית והערבית, דיברנו על השלושה מותגים.

אברהם פרחי: ועל קול המוסיקה, ולהפריד את רשת מורשת, אפשר לעשות את זה?

יעקב נווה: אני שואל על רשת א', אני מתייחס למילה שאמרתם, מהפך, אולי להפוך אותה לרשת נוסטלגית ישראלית.

אברהם פרחי: של מוסיקה?

היו"ר, אמיר גילת: אבל יש כבר החלטה על קול התרבות.

אברהם פרחי: ה לא שאלה אלינו, אם אתה שואל אותי.

יעקב נווה: יש לכם את הראייה - - -

אברהם פרחי: עד כמה שאני מבין רשת א' לפי ההגדרות של המטלות - - -

יוני בן מנחם: היא חצי רשת.

רבקה כץ: אי אפשר לחלק אותה, שתהיה רשת א' עם שני תדרים, תדר אחד שיהיה מורשת ותדר אחד שיהיה - - -

יוני בן מנחם: בוודאי שאפשר.

יעקב נווה: בארצות הברית יש רשת נוסטלגיה והיא מצליחה ביותר.

שרית אריסון: אם אתם רוצים לדעת את דעתי המקצועית לגבי רשת א', אני חושבת שרשת א' צריכה להפוך לרשת מורשת, רשת דתית כי שם הפוטנציאל האמיתי, אין פניה לציבור הזה.

היו"ר, אמיר גילת: אנחנו קצת סוטים מהנושא.

יעקב נווה: הוא מסכים איתי, גם באירופה הוא אומר, אני חשבתי שרק בארצות הברית.

היו"ר, אמיר גילת: אבל זה לא פה.

יעקב נווה: יש לה רייטינג וציבור מאזינים רב.

אברהם פרחי: יש ליש אלה ליוני, בשעתו בדקנו מה המשמעות של להפריד את רשת מורשת מרשת א' והיא לא היתה משמעות כלכלית כל כך גדולה והיא היתה משתלמת, אתה יכול לשלם את העלות שלה, רשת מורשת או הקהל הדתי או הפרסום לקהל הדתי אתה יכול לקבל נתח ממנו, מכסה את העלות הזאת ואתם מקבלים - - -

היו"ר, אמיר גילת: זה היה סכומים לא מבוטלים.

יוני בן מנחם: אנחנו בעד הפרדה, זה אומר להקים רשת חדשה, מה זאת אומרת להפריד את התדר, זה להקים רשת חדשה, שתי רשתות במקום רשת אחת.

היו"ר, אמיר גילת: כמה אתה מעריך שיהיו הכנסות ממורשת אם היא תהיה עצמאית?

אברהם פרחי: אם היא תהיה עצמאית ותהיה חזקה היא יכולה להגיע לבין 10-7 מליון שקל בשנה. היום יש הכנסות של הרשתות המתמחות - - -

שרית אריסון: אני יכולה להגיד משהו קטן לגבי א', אני רוצה לעבור למשהו אחר, אני יודעת שאתם רוצים שנלך אבל אני אגיד כמה דברים. אני רוצה להגיד משהו לגבי מורשת, לפני הדיון הזה נורא סיקרן אותי מה קורה מבחינת נתונים כי אסתי כל הזמו שואלת אותי על נתונים, אז יש לי נתון נורא מעניין. בדקתי מה ההאזנה של א' באמצע השבוע בשעות של 8 בבוקר עד 15:00, הרי מורשת מתחילה לשדר מארבע לשני קהלים, לקהל הלאומי ולקהל החרדי, שני קהלים שונים לגמרי, אי אפשר לדבר אליהם באותה שפה, אני לא נכנסת כרגע וזה לא מעמדת ביקורת אלא אלה עובדות שאנחנו מכירים מהציבורים האלה. ביום שישי כשמורשת משדרת לבד יש לה פי 2 האזנה מאשר לרשת א' באמצע השבוע בשעות האלה ואני אשלח לכם את החומרים האלה.

רבקה כץ: 155 אלף מאזינים ביום שישי.

שרית אריסון: ביום שישי יש למורשת פי 2 האזנה במרבית השעות מאשר א' באמצע השבוע. למה זה עוד יותר מדהים הנתון הזה, הנתון הזה מדהים פי כמה וכמה כאשר כולם יודעים שביום שישי ההאזנה יורדת, אם באמצע השבוע ההאזנה של רשתות קול ישראל מגיעה - - -

יוני בן מנחם: היא יורדת אצל החילונים, לא אצל הדתיים. זה מה שאת לא מבינה, בגלל שזה יום שישי הם מאזינים, אצל הדתיים בגלל שזה יום שישי הם מאזינים.

שרית אריסון: נכון, אבל אני אומרת שהרשת הזאת יש לה פוטנציאל גדול. רשת נוספת ויוני יודע כי אני מטרידה אותו באופן קבוע, רשת חשובה מאוד - - -

אלישע שפיגלמן: זה אומר הבית היהודי זאת תוכנית הטלוויזיה הכי נצפית.

שרית אריסון: אני רוצה רק מילה אחרונה בענין של הרשתות שלא נגענו בהם, רוסית, אם נשמור על ההאזנה שקיימת באמצעים מאוד נמוכים, דיינו, כי היא רשת מאוד טובה וחזקה ולא צריך להשקיע שם הרבה. הרשת הנוספת שחייבים לשים עליה את אור הזרקורים ויוני יודע את דעתי כי אנחנו מדברים על זה הרבה, היא קול ישראל בערבית. עשינו מהלך משותף להכנת אותות, אני השקעתי בזה הרבה זמן יחד עם יאסר ועם עוד אנשים טובים ואני חושבת שרשת ד' יש לה פוטנציאל אדיר ויש לה חשיבות אסטרטגית ואני חושבת שיש לכם הזדמנות עכשיו לעשות מהלך, זה לא מהלך יקר, זה לא מהלך מורכב, אפשר לעשות את זה.

היו"ר, אמיר גילת: יש לנו מנכ"ל שלא מתמצא בנושא הזה.

שרית אריסון: יוני קשוב לזה ואני יודעת שאיכפת לו - - -

יוני בן מנחם: אבל נתנו לכם אישור לעשות את האותות.

שרית אריסון: זה לעשות קמפיין, זה לעשות ברטרים.

אברהם פרחי: משהו לסיכום, אז קודם כל אני מודה לכם שהזמנתם אותנו, הגיע הזמן, אנחנו ראינו בעצמנו בשפ"מ חלק אינטגראלי ממערך הביצוע שלכם, כמו שאין היום מפעל מודרני שאין לו מנהל שיווק או אגף שיווק, אנחנו אלה שנמצאים רוב הזמן בשטח, אנחנו מאוד אוהבים את מה שאנחנו עושים, כל מי שעבד איתנו יעיד על זה, אנחנו מאוד אוהבים את מה שאנחנו עושים, אנחנו משקיעים בזה הרבה מאוד אנרגיה, אני חושב שיש לנו גם כשרונות לא מבוטלים והם כולם עומדים לרשותכם. אני מזמין אתכם לנצל אותנו - - -

אסתי אפלבאום: אני נותנת לך כבר אתגר, ב-2.5 עומד לעלות לוח שידורים חדש, תחשפו את לוח השידורים לכל המפרסמים עם המנכ"ל ועם היושב ראש, כמו שעושים ב-2 ו-10 - - -

יוני בן מנחם: על הטלוויזיה היא מדברת.

אברהם פרחי: זה לא יעבוד. ברדיו אי אפשר לעשות את זה.

אסתי אפלבאום: אנחנו רוצים לעשות שינוי, אתם עוד לא יודעים מה יש - - -

שרית אריסון: אסתי, הרעיון הוא על הכיפאק, אבל אם יש טלנטים כמו בקשת ורשת שהם באים להופעות שלהם - - -

מיקי מירו: שרית, למה לפסול את הרעיון.

אברהם פרחי: זה רעיון שאנחנו דנו בו כבר עשרות פעמים אם אפשר לעשות דבר כזה. וזה לא עובד. בקשת הם מביאים את כל אלילי הנוער - - -

מיקי מירו: אני חושב שזה רעיון חשוב.

היו"ר, אמיר גילת: עוד שאלות לאנשי שפ"מ? תודה רבה שבאתם וכמו שאמרנו בהרמת הכוסית עם חתימת החוזה, אנחנו בתחילתה של ידידות מופלאה מחודשת ואני מקווה שהשנה הזאת תהיה שנה טובה לעולנו, שנת 2012.

אברהם פרחי: תודה רבה.

היו"ר, אמיר גילת: הערות למישהו? אני מקווה שכל זה לא נועד בשביל להביא לירידה בהכנסות אלא לגידול בהכנסות של 2012 לרבות הפתיח, אנחנו לא שמענו את זה מהם, אנחנו גם לא נביא את זה כמובן, היעד שלנו נשאר בעינו, הוא נאמר לפני זמן קצר כשחתמנו על החוזה ל-2012 ואנחנו מתכוונים לעמוד ביעד הזה ואולי רק להגדיל.

דוד חיון: אין לנו שום אפשרות לא לעמוד ביעד הזה.

היו"ר, אמיר גילת: נכון. זה בהקשר הזה. בהקשר השני, אין עוררין על המקצועיות שלהם, גם אמרנו את זה לאורך כל הדרך, למרות חילוקי הדעות, אבל אני לפעמים אומר שזה אובר דואינג ואמרתי את זה גם כשביקרתי בפעם הראשונה, אני מוטרד מהאובר מקצועיות שלהם כי כרגע ולא רק כרגע, שפ"מ הם מנהלי השיווק של רשות השידור וזה לא מצב תקין ולכן אנחנו מתקנים את זה ע"י הקמת האגף של שיווק ואסטרטגיה אצלנו, זה מתחיל בדברים הקטנים של ה-TGI שאנחנו תלויים בהם ונגמר בדברים הגדולים, אז כמובן שיש רעיונות שהם מבורכים, אמרת שהרעיון של רשת הסטודנטים שזה בסדר גמור, אבל כרגע, כרגע זה מבחינתי בשנה וחצי שאני פה, אני קצת מודאג מזה שהחברה הזאת, זה מעין גולם שקם על יוצרו, חברה שהיתה צריכה להיות זכיינית הפרסום שלנו הפכה לנהל עבורנו את אסטרטגיית השיווק והפרסום וצריכים להיות ערים לזה ואני מקווה שהפתרון הוא

באגף החדש, בסמנכ"ל החדש שנבחר. יש הערות נוספות לגבי שפ"מ? אז את ההחלטות אנחנו אמרנו שנעשה יום עיון לגבי הדברים הספציפיים יותר וגם את מה שצריך להביא לוועדת תוכן אם זה הפיכת רשת 88 לרשת של סטודנטים ורעיונות אחרים שהועלו פה, חלק התקבלו באהדה יותר וחלק פחות, נביא לוועדת תוכן או למליאה בהתאם לצורך, אני חושב שהפרדת רשת א' ממורשת נבדק כבר פעמים רבות, שמענו גם את התחזית שלהם לשבעה מליון, זה לא כלכלי חרף מה שהם אמרו. זהו. יש עוד הערות? אז הישיבה נעולה, תודה רבה.